EVRİM – ÜRETİM

(–TEZ VE ANTİTEZ TEORİLER–)









BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ



EVRİM — ÜRETİM

(— TEZ VE ANTİTEZ TEORİLER —)



BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — İstanbul

Kitap No: 52 — **EVRİM Mİ, ÜRETİM Mİ?**

«Doğrusunu söylemek gerekirse ilimler bize bütün maddelerin ana yapısını teşkil eden sayısız miktara baliğ olduğu halde son derece küçük ve hayatın temel yapısı olan ince varlıkların nasıl meydana geldiğini bir türlü izah edememektedir. Hayatın meydana gelmesi için bu son derece küçük varlıkların nasıl kendiliğinden veya tesadüfen birleşmiş olabileceği düşüncesine dayalı bir izah tarzı öne sürememektedir. Bilindiği gibi gelişmiş hayat şekillerinin hepsini bu üstün seviyeye ancak bazı tesadüfî mutasyonlar ve değişiklikler sonucu ulaştığını iddia eden teoriyi kabûl etmek pek mümkün değildir. Çünkü tekâmül nazariyesi denilen bu teori her şeyden evvel mantık kurallarına dayalı bir ikna metodu getirememektedir.»

Prof. Dr. Irwing William
(Michigan Üniversitesi)

Birinci Baskı : Haziran 1980
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

Ö N S Ö Z

Dünya planeti Evren Organizması içerisinde bir hücre gibidir. Kendine özgü bir yapısı, işlevi, ömrü ve diğer özellikleri vardır. Dünya Planeti, Dünya Mabudu tarafından yaratılmıştır ve bu yaradılışla beraber, tüm ömrünün gelişimi ve olayları planet genetik hafızasına kayıtlanmıştır. Bir beşer varlığının kromozomlarındaki genetik enformasyonun bedeni düzenli bir şekilde teşkil etmesi gibi, dünya genetik hafızasındaki kayıtlar da bu planetin bünyesinde, yeri ve zamanı ve 'sırası' *gelen olayları ve oluşumları meydana çıkaracaktır. Bunlar, çeşitli dönemler içerisinde gerçekleşirler. İşte bu uzun dönemler, planet bünyesinde yeni bir canlılar sisteminin ortaya çıkışı demektir. Bu dönem sona ererken, bu döneme ait olan canlı türleri de ortadan kalkarlar ve yeni dönem, kendine ait yeni bir canlı sistemi ile yeryüzünde tezahür eder. Milyonlarca yıldır yeryüzünde, işte böylesine bir süreç ile, canlılık olayları meydana gelmiştir. Bunların birbirlerine bağlı olmaları gerekmez. Çünki her bir dönemin canlıları ayrı ayrı yaratılmışlardır. Canlı türleri, birbirlerine dönüşmemişlerdir. Türler birbirlerinden türememişlerdir. Çünki her bir tür, tek tek yaratılmıştır. Onları yaratanlar,* Kozmik Yaratıcılar'*dır. Her bir tür, başka başka Ruhsal tatbikatlar için yaratılmış beden vasıtalarıdır. Beden vasıtaları esas değildir, vasıtadırlar ve Ruhsal tecrübeler için ayrı ayrı özellikler ve imkânlar taşıyan sonda'lardır. Gelecek, bu konuların Evrensel Bilgileri'nin açığa çıkacağı zamanlardır ve şimdilerden bu gerçekler ile karşılaşmaya hazırlanmalıdır.*



1. BÖLÜM

EVRİMCİLER VE EVRİM TEZLERİ

Bu bölümde, Evrim Teorisi'nin, kesenkes akademik savunucusu olan bir özet verilmektedir. Bu bölümdeki ifadeler, ilgili olduğu düşüncenin tam bir orijinal görüş ve savunuşlarını ihtiva etmektedir. Üzerinde hiç bir değişiklik yapılmamıştır. Evrim Teorisi'nin ana hatlarını ve ilişkili görüşlerini içermektedir. Bu bölümdeki düşünceler, diğer üç bölümde, karşı konulmaz bir biçimde çürütülmektedir. Ne varki, bu hususu, okuyucu, kendisi ayırdedecek kadar dikkatle incelemelidir. Bu bölüm, tamamen maddeci ve insanın, maymun-ata'dan geldiğini savunmaktadır.

a — Evolüsyon ve Adaptasyon

Evolüsyon, yüksek ve daha karmaşık yapılı hayvan ve bitkilerin jeolojik zamanlar boyunca, evvelce mevcut olan ilkel atalardan menşe alarak, değişip gelişme yolu ile meydana gelmeleridir. Buna göre bütün canlı formlar müşterek bir evolüsyon (filogenez) ağacına aittirler; aralarında çok veya az bir yakınlık vardır.

Milyonlarca hatta milyarlarca yıldan beri devam etmekte olan, şüphesiz bundan sonra da devam edecek olan organik evolüsyona, ancak çeşitli delillere dayanarak inanmak ve gene bu sayede bu uzun süreli ve ağır seyreden olayı izah etmek, mekanizması üzerinde tartışmak mümkün olmaktadır.

Sistematikçiler, canlılar âlemini hayvanlar ve bitkiler olmak üzere iki gruba, her birini de filum, divizyo, sınıf, ordo, familya, genus, spesiyes olmak üzere birtakım birliklere ayırmışlardır. En küçük taksonomik birlik olarak kabul edilen spesiyesler (türler) hatta daha büyük olan genuslar arasında irtibatı kesen hudutlar çizmek bazı hallerde mümkün değildir. Farklı spesiyes-

ler ve farklı genuslar arasında seksüel engeller gelişmiş olduğundan genellikle onlardan melezler elde edilemezler; edilseler de sterildirler. Fakat Medicago sativa ile M. falcata arasında olduğu gibi fertil tür melezlerinin, Triticum ile Agropyron arasında olduğu gibi fertil genus (cins) melezlerinin meydana gelmesi spesiyesler ve genuslar arasında geçişler olduğunu göstermektedir. Buradan bir spesiyesin genetik bakımdan değişebildiği ve yeni spesiyesler meydana getirebildiği, eskiden mevcut olan familyaların da yeni familyaları meydana getirebildiği sonucuna varılmaktadır. Bir spesiyesin meydana gelmesi sonucunu veren evolüsyoner değişmeler bahis konusu olduğu zaman mikroevolüsyon'dan, familyalar veya daha büyük grupların meydana gelmesi sonucunu veren evolüsyoner değişmeler için de makroevolüsyon'dan bahsedilir.

Bir spesiyese ait fertler veya populasyonlar, içinde yaşadıkları ortama (biotop) en iyi şekilde uymuşlardır. Bu olaya *adaptasyon* denir. Adaptasyon kısmen ferdî modifikasyonlar gösteren fenotipik plastisiteden, kısmen de genetik bakımdan heterojen olan populasyonlarda tabiî seleksiyonun çalışmasından ileri gelir.

Genotip bakımından heterojen olan bir organizma grubu farklı biotoplara yayıldığı zaman ancak bazı genotipler ayrı ayrı biotoplardan birindeki şartlara uygundurlar. Bu organizmalar orada tutunur, gelişir ve çoğalırlar. Buna *genotipik adaptasyon* denir. Genotipi o şartlara uygun olmayanlar ise ortadan kalkarlar.

Tabiattaki bitki ve hayvan spesiyeslerinin büyük ekseriyeti eşemsel farklılaşma gösterirler, yani dioiktirler. Dioiklik ile bu canlı grupların fertleri karşı döllenmeye adapte olmuşlardır. Biseksüel olan bitki spesiyeslerinde de ekseri hallerde kendileşmeyi önleyen ve farklı fertler arasında döllenmeyi sağlayan bir çok me-

kanizmalar gelişmiştir. Karşı döllenme, bir spesiyesin farklı ırkları arasında karşı döllenmeye de yol açar ve böylece spesiyes populasyonları içinde çok sayıda gen rekombinasyonları meydana gelmesini sağlar. Ekotiplerin (1) farklı ortamlarda gösterdikleri kuvvetli genotipik adaptasyon spesiyes populasyonlarında meydana gelen çok sayıdaki gen rekombinasyonları sayesinde mümkün olmaktadır. Dolayısıyla, ortama adaptasyon eşemli üreme tarafından sağlanmaktadır sonucuna varılabilir.

Farklı ortamlardaki hayat şartlarına genotipik adaptasyon, canlılarda büyük bir çeşitlilik husule getirir. Bir spesiyes içinde ekotipler husule getiren, aynı zamanda yeni spesiyeslerin meydana gelmesinde büyük rol oynayan ve böylece bir çok farklı grupların evolüsyonuna hizmet eden bu olaya *adaptif radyasyon* veya *divergent evolüsyon* denir.

Her organizma, hayatta kalmak için bulunduğu ortamın şartlarına göre şekil almış ve böylece en mükemmel bir tarzda adapte olmuştur. Her spesiyes bu yolda bir seri *özel* ve *genel adaptasyon*'lar gösterir.

Büyük bir organizma grubunun çok uzun süreli evolüsyonunda genel adaptasyon'lar çok büyük önem taşır. Kara hayvanlarında akciğer solunumuna, suda yaşayanlarda solungaç solunumuna has organların gelişmesi bu çeşit adaptasyonlardandır.

b — Karşılaştırmalı Morfoloji ve Anatomi'den Deliller

Bilindiği üzere dünyamızdaki bitki ve hayvanlar bir takım esaslara göre kendi aralarında sınıflandırılmışlardır. Bu sınıflandırmada umumiyetle akrabalığa yakınlığı ile grupların morfolojik benzerlikleri arasında bir doğru orantı mevcut olduğu görülmektedir. Fakat morfolojik benzerlikleri fazla olan grupları daima yakın akraba kabul etmek aldatıcı olur.

Birbirine benzeyen şartlara sahip ortamlarda, yakın akraba olmayan organizmaların birbirine benzer şekilde adaptasyonlar geliştirmeleri olayına da *konvergent evolüsyon* adı verilir.

Farklı organizma gruplarında, farklı embriyonik yapılardan meydana gelen, görünüşte benzer olan ve aynı ödevi gören organlar birbirinin *analog*'udur.

Birbirine embriyonik yapılardan, birbirine benzeyen yollarla gelişen, aynı genel düzene sahip olan, ödevleri az veya çok farklı olabilen organlar birbirinin *homolog*'udur.

Homolog yapılar özel adaptasyon sonucu değişik şekiller almaktadırlar *(adaptif modifikasyon)*. Farklı yaşama ortamlarına adaptasyon gösteren farklı organizma gruplarında homolog yapıların görülmesi, o gruplar arasında bir yakınlık olduğuna ve onların aynı kökenden geldiklerine delil sayılmaktadır.

Karşılaştırmalı anatomi incelemelerinde rastlanan körelmiş veya artık yapılar da evolüsyona delil teşkil etmektedir. Çünkü bir organizma grubunda körelmiş olan yapıların bir başka organizma grubunda tam gelişmiş olması o iki grup arasında bir yakınlık olduğunu göstermektedir. Meselâ, balinalarda dıştan görünüşte arka ekstremiteler yoktur. Fakat bunlara ve kalça kemerine ait kemikler indirgenmiş halde yağ dokusunun içine gömülmüşlerdir. İnsanda da apendiks böyle bir körelmiş yapıdır, bilinen bir ödevi yoktur. Aksine çok kere iltihaplanmak suretiyle (apandisit) insanlara dert olmaktadır. Halbuki apendiks ve bağlı olduğu kör barsak (çekum), ot ile ve sebzelerle beslenen memelilerde büyük bir kese halini almıştır. Bu kesede, fazla sellülozlu olan besinler uzun zaman özel enzimlerin etkisine maruz bırakılırlar. Bu durum da insanın, kaba otlarla beslenen atalardan gelmiş olduğunu düşündürmektedir.

Çeşitli organizma gruplarında özel ortamlara adaptasyon sonucu bazı organlar körelmiş, bazıları ortadan kalkmış, diğer bazıları da yeni ödevleri gereği tamamen farklı bir görünüş almışlardır. Bunlar üzerindeki karşılaştırmalı anatomi incelemeleri organizma gruplarının akrabalıklarını ve kökenlerini tayin etmede bir çok hallerde yararlı olmakla beraber tek başına her zaman yeterli değildir. Öyle hallerde embriyolojik, biyokimyasal, paleontolojik v.s. incelemelerin yardımına ihtiyaç vardır.

Zigotla başlayıp belli bir organizmanın meydana gelmesine kadar geçen embriyonal gelişme devrelerine *ontogenez* adı verilir. O organizmanın ait olduğu canlı türünün veya taksonomik grubun çok uzaktaki bir atadan jeolojik devirler boyunca devam eden ağır ve devamlı değişmeler, gelişmelerle (evolüsyon) meydana gelmesine de *filogenez* adı verilir. Bir fert kendi ontogenezi esnasında, türünün filogenezi esnasında geçilmiş olan bazı safhalardan tekrar geçer. Yani kaba bir deyimle ontogenez filogenezin tekrarıdır.

Özel hayat şartları dolayısıyla, morfolojileri çok fazla farklılaşmış formların sistemdeki yerini tayin etmede, onların ontogenezlerini incelemek büyük yardımlar sağlamaktadır.

c — Sereloji ve Biyokimyadan Deliller

İnsan ile yüksek hayvanlar ve bilhassa insansı maymunlar arasında genel yapı bakımından olduğu kadar kimyasal bileşim bakımından da ileri derecede bir benzerlik yani bir yakınlık vardır.

Bütün bu biyokimyasal delillere ve onları destekleyen başka delillere rağmen hâlâ insanı, insansı maymunlardan ayırarak ayrı bir grup yapmaya çalışanlar da vardır. Şüphesiz bu tip çabalar, insanın lüzumsuz bir gu-

ruruna dayandığından boşuna olmakta ve insanı maymunlarla çok yakın akraba olmaktan kurtaramamaktadır.

Paleontoloji, jeolojik devirlerden kalma bitki ve hayvan fosillerine dayanarak eski hayatı inceleyen bilim dalıdır. Fosilleri incelemek suretiyle çok eskiden, binlerce, milyonlarca yıl önce yaşamış olan türlerle şimdikiler mukayese edilmekte, benzerlikler veya ayrılıklar meydana çıkarılmakta ve ortadan kalkmış olan türler tespit edilmektedir.

Evolüsyon, en kuvvetli delillerini fosillerde bulmaktadır. Genellikle, hayvanlarda iskelet parçaları, kabuklar, dişler v.s. gibi sert kısımlar, bitkilerde meyva, yaprak, odun, tohum, pollen v.s. gibi kısımlar fosil halinde muhafaza edilmişlerdir. Organizmaların sert kısımlara sahip olmaları ve onların anî olarak meselâ bir gölün dibindeki tortuların içine, bir bataklığa, yahut volkan külleri içine veya asfalt çukurları içine gömülmeleri fosilleşmeyi kolaylaştıran sebeplerdir.

Fosil serisinde kesintilere, noksanlıklara ve bazı hallerde tortul kayalarda birbirini takip eden tabakaların yaş sırasını muhafaza etmemesine rağmen kayaların oluşumunun, yaşının ve ihtiva ettiği fosillerin incelenmesi evolüsyonun en inandırıcı, en güvenilir delilini sağlamaktadır.

Tamamen ortadan kalkan gruplar filogenez ağacının erken kurumuş dallarını teşkil ederler ve nesilleri kesilir. Dominant bir grubun geniş sahalara yayılarak adaptif radyasyonla verdiği yeni tiplerin birçoğu, çok özel şartlara o kadar ileri bir şekilde uymuşlardır ki, şartlardaki bir değişme onların ortadan kalkmasına yol açmıştır. Özel adaptasyonu, yeni şartlarda yaşamaya elverişli olanlar ise hayatta kalmışlar ve sonradan meydana gelecek yeni grupların atası olmuşlardır, yani yeni dallar vermişlerdir.

Oligosen'de iklim biraz soğuduğundan daha evvelki sıcak devirlerde kuzey kutup karalarında yaşayan bitki ve hayvanlar daha güneye göç etmişlerdir. Ormanlarda bir azalmaya karşılık otlaklar çok genişlemiş ve otla beslenen memeliler çoğalmıştır. Atın bu devirdeki atası Mesohippus'tur. Modern kedi, köpek ve ayıların ataları, küçük filler ve ilkel bir kuyruksuz maymun (insansı maymun) ortaya çıkmıştır. İnsanın atasının bu kuyruksuz maymundan türediği düşünülmektedir.

Pliyosen'de iklim şimdikine çok benziyordu. Ginkgo ve ağaç eğreltiler gibi bazı bitkiler Avrupa'da ortadan kalkmış, fakat Çin ve Kuzey Amerika'da bazı yerlerde yaşamağa devam etmiştir. Deniz hayvanları, dev köpekbalıklarının ortadan kalkmasıyla bugünkü görünüşü almışlar; filler ve insansı maymunlar çoğalıp gelişmişlerdir. İnsansı maymunların ilk dik yürüyen spesiyesi olan Australopithecus bu devirde ortaya çıkmıştır. Muhtemelen bu, insanın atasıdır.

Pleistosen'in insanları zekâlarını kullanarak soğuk bölgelerin zararlı etkilerinden kurtulmak için iklimi daha elverişli olan yerlere yerleşmişler, hayvanları ehlileştirmişler, faydalı bitkileri yetiştirmeye başlamışlardır. Meselâ, Neolitik ve bronz devirlerinde insanların Orta Almanya'daki yerleşme bölgeleri, termofil ve kserofit bitki örtüsüne sahip olan bölgelerin, tercih edilmiş olduğunu göstermektedir.

Kuaterner alüvyonları içinde, bu devrin başlarında yaşamış olan ilkel insanların kemikleri bulunmuştur: Java'da Pithecantropus, Tanganika'da Africantropus, Pekin'de Sinantropus, Kuaterner'de daha geç olarak yaşamış insan olan Homo Neanderthalensis'in kemikleri de Almanya'da Neanderthal'de bulunmuştur. Bu insan buzul devrinde yaşamıştır. Kuaterner'in üst alüvyonları içinde de bugünkü insana daha fazla benze-

yen Cro-Magnon (Homo-sapiens fosilus)'un kalıntıları bulunmuştur. Buzul sonrası devirde de bu insan, yerini zamanımızın insanı olan Homo sapiens'e bırakmıştır. Bu insanlar zekâları sayesinde Paleolitik (yontma taş devri), Neolitik (cilalı taş devri) çağlar boyunca gelişmeye devam etmişler ve birtakım eserler meydana getirmişlerdir. Daha mükemmel bir hale ulaşmış olarak Bronz ve Demir devirlerini de geçmiş ve Tarih devrine girmişlerdir.

İnsan, Yenidünya maymunları, Eskidünya maymunları ve insansı maymunlar (goril, şempanze, orangutan, gibbon) ile birlikte Primat'ların iki alt ordosundan biri olan Antropoidea'ya dahil bulunmaktadır. Mesozoik'de Primat'lar, keseliler ve plasentalılar olmak üzere iki grup halinde idi. Plasentalı memeliler böcek yiyen (insectivora) küçük hayvanlar idi. Bu ilkel atasal gruptan, plasentalı memelilerin bütün ordolarının geliştiğine inanılmaktadır. Eosen'de bu gruptan gelişen ağaç faresi tipindeki ufak hayvanlar, ilk Primat'lar olarak kabul edilmektedir. Bunlardan ayrılan kol primatların evolüsyonuna yol vermiştir.

Şimdi mevcut olan çeşitli deliller bir araya getirildiği zaman insanın evolüsyon hattının, Miyosen'deki insansı maymunlar grubu olan Proconsul'den ayrıldığını kabul etmek makûl görünmektedir. İnsan spesiyesi ile insana benzeyen fosil ilkel maymunlar arasındaki bariz benzerlikler bu iki grubun müşterek bir atadan geldiği fikrini kuvvetlendirmektedir. Orta ve Güney Afrika'da bulunan bazı fosiller de bunu desteklemektedir.

d — Evolüsyonun Diğer Delilleri

Bütün organizmalarda büyüme, metabolizma, irkilme, kalıtım gibi temel hayatsal olaylar hep aynı yolu takip etmektedir. Birçok canlılarda metabolizma artığı

(metabolit) olarak aynı enzimler, hormonlar ve vitaminler meydana gelmektedir. Bu ortak fizyolojik haller de canlıların müşterek bir atadan geldiklerini düşündürmektedir.

İlkel dünyanın şartları altında, o zaman mevcut olan organik maddeler çorbası içinde moleküler seviyede bir evolüsyon ile ilk ekviprodüktif yani kendi kendini çoğaltabilen molekül meydana gelmiştir. Autokatalitik (2) moleküllerin hasıl olması ile bir araya gelerek agregatlar, yani yığınlar teşkil eden makromoleküller kimyasal ortamda biyolojik yapıya yönelmenin aracılığını yapmışlardır. Böyle agregatların semipermeabl bir zar ile çevrilmesinden de ilkel tipte hücrenin meydana geldiği düşünülebilir. Bugün bütün canlılarda hücrede mevcut kimyasal maddeler içinde en büyük önem nükleik asitlere verilmektedir. Fakat protein evolüsyonunun, nükleik asitlerin evolüsyonundan evvel olduğunu düşünen bilim adamları vardır. Birçokları da aksini iddia ederler. Bu noktada henüz kesin bir sonuca varılmış değildir. Muhtemelen, hücrenin bu iki önemli unsuru başlangıçta basit öncül bileşikler halinde idiler. Hücrede organizasyonun gitgide ilerlemesi ve mükemmelleşmesine paralel olarak onlar da gitgide tekamül etmişlerdir. Ekviprodüktivite canlılara has bir özelliktir. İlk canlı'dan (ilk ekviprodüktif molekül'den) uzun süren değişme ve gelişmelerle daha karmaşık ve daha mükemmel olan canlı yapılar meydana gelmiştir. Yani daha mükemmel yapıdaki tek hücreliler, çok hücreli aşağı bitki ve hayvanlar, yüksek bitki ve hayvanlar, ve filogenez ağacının en yüksek noktasında bulunan insan hep bu ilk ve en ilkel canlıdan menşe almışlardır. O halde canlı dünyanın bütün bireyleri ister basit olsun ister mükemmel, ister bitki olsun ister hayvan hep aynı müşterek atadan gelmektedirler. Kısacası, canlı dünya-

nın evolüsyonu monofiletik'tir. Bütün organizmaların hücrelerinde, aynı temel yapıların ve reaksiyonların mevcut olması da bu sonucu desteklemektedir. Evolüsyon devamlı ve kesintisiz bir olaydır. Fakat fosillerin noksanlığı yüzünden evolüsyon zincirinde ara tiplere tekabül eden halkalar çok kere noksan kalmaktadır.

Evolüsyonun genellikle yavaş ilerleyen bir olay olduğu bilinmektedir. Ancak düzgün bir hızla ilerlemez. Bazı gruplar, evvelki bir grupta süratli değişmelerin birbirini takip etmeleri sonucu oldukça kısa bir zamanda ortaya çıktıkları halde diğer bazı gruplarda evolüsyon yolundaki değişmeler çok yavaş olmuş, hatta bazıları milyonlarca yıl önemli bir değişikliğe uğramadan döllerini devam ettirmişlerdir. Yani evolüsyon bazen muhafazakâr, bazen ilerleyicidir.

İnsanın evolüsyonu, evolüsyon hızının çok yüksek olduğu hallerden birini teşkil etmektedir. İnsanın atası kabul edilen Australopithecus Pliyosen'de ve Pleistosen'in başlarında yaşamıştır. Bu ilkel atadan, ilk modern insan olan Cro-Magnon adamın tekâmülünü sağlayan değişme ve gelişmeler sür'atle birbirini takip etmiş ve takriben bir milyon yıl gibi kısa bir zaman içinde cereyan etmiştir.

Bilindiği gibi hayat denizlerde başlamış, evolüsyonun erken kademeleri denizlerde, suda geçmiş ve milyonlarca yıl sürmüştür. Zamanımızın ilkel formları da daha ziyade denizlerde yaşamaktadırlar. Sudan karaya geçme evolüsyonda önemli bir hamle sayılmaktadır. Çünkü ancak özel organların ve sistemlerin gelişmesi sayesindeki mükemmelleşme kara şartlarında hayata imkân vermektedir.

Canlı dünyanın hayvan ve bitkileri evvelce de bahsedildiği gibi aynı kökenden gelmektedir (monofiletik) ve evrim yolunda birbirlerini daima etkilemişlerdir. As-

lında canlı dünyanın birbirinden ayrılmaz iki parçası olan bu iki canlı grubu, incelemelerde kolaylık sağlayacağı düşüncesi ile ayrı ayrı ele alınmaktadır.

Hayvanlar ve bitkiler dünyamızın çok uzak bir geçmişinde bitki-hayvan tipinde bir ilkel canlıdan menşe almışlardır. Tek hücreli hayvanlar (protozoa) filogenide çok hücreli hayvanlar (metazoa)'dan daha eskidir ve evolüsyoner değişmelerle onların meydana çıkmasına yol açmışlardır. İlkel tek hücreli hayvanlar kamçılıdırlar. Diğer protozoa ile metazoa bunlardan çıkmıştır. Evolüsyonun bu kademesine ait fosiller mevcut olmadığından ilk metazoa'nın, protozoa'nın hangi grubundan meydana geldiğini kesinlikle söylemek mümkün değildir.

Çok hücreli organizmalarda hücreler bulundukları yere göre ve yapacağı işe göre yapısal farklılaşmaya uğrarlar. Böylece farklı dokular, daha ileri formlarda farklı organlar meydana gelir. Süngerler çok hücreli hayvanlardır. Fakat hücreleri önemli derecede birbirinden bağımsızdır. Doku farklılaşması göstermeyen bu hayvanlar filogenetik ağacın yeni dallar vermeyen eski bir dalını teşkil etmektedir.

Bitkisel hayat uzun jeolojik devirler boyunca sadece suda mevcut olmuştur. Su, hayat için bir çok bakımlardan uygun bir ortam sağlamaktadır. Meselâ, bitkiler bütün yüzeyleri ile su içinde bulunduklarından bir iletim sisteminin gelişmesine lüzum yoktur. Gerekli inorganik maddeler, oksijen ve karbondioksit su içinde erimiş olduğundan besin almayı sağlayan bir kök sistemine gerek yoktur. Fazla gelişmiş bir destek doku da gerekli değildir. Ayrıca eşemli üreme gösterenlerde hareketli erkek gametlerin dişi gametlere ulaşması ve döllenmenin garantilenmesi için su çok elverişlidir. Onun için ilkel tipler ancak denizlerde ve göllerde hayatını

devam ettirebilmektedir. Sudan karaya geçiş birbirini takip eden çeşitli kalıtsal değişmeler ve özel adaptasyonlar gerektirmiş, ve bütün bunların gerçekleşmesi çok uzun sürmüştür. İlk kara bitkileri Gotlandiyen'de ortaya çıkmış; hayvanların karaya geçmesi ise ondan milyonlarca yıl sonra ancak Devoniyen'de mümkün olmuştur.

Bitkiler âleminde evolüsyon basamaklarında yükselirken kara hayatına uyumun ve organlaşmanın ona paralel olarak ilerlediği görülür. Kök, gövde, yaprak ve çiçeklerle, onlara ait iç yapıların gelişmesi, mükemmelleşme yolunda kademe kademe ilerleme gösterir.

e — Biyolojik Evrime Uzaylıların Katkısı Olanağı

Yüzyılımızın ikinci yarısında, veya son yıllarda biyolojik evrim anlayışını tamamlayan önemli bazı fikirler de, uzay araştırmalarının getirdiği yeni olanaklardan ve yeni görüşlerden doğmaktadır. Şimdi artık, uzayda, başka planetlerde bizimkinden daha ileri uygarlıkların bulunabileceğini, hiç bir bilim adamı reddetmediği gibi, bu ileri uygarlıklardan, uzay araçları ile, dünyamıza gelen bazı ziyaretçilerin, buraya yeni türler (ilkel canlı türleri veya hatta insan türleri) bırakmış olabileceği, ya da dünyamızda mevcut türlerle eşleştirilen uzaylı türlerden burada bazı melezlerin oluşmuş olacağı fikri gitgide kuvvet kazanmaktadır. Bu fikir daha kesin bir şekilde kanıtlanıp, yerleştiği zaman biyolojik evrim teorisi bozülmuş olmaz. Sadece dünyamızın, kendi içine kapanık, (izole), bir ortam olmadığı, evrendeki diğer *«canlı dolu»* adalarla birlikte ele alınması, biyolojik evrimin sadece *«planetimiz çapında»* değil, *«galaksimiz»*, hatta *«tüm astronomik evrenimiz»* çapında düşünülmesi gerektiği anlaşılabilir.

2. BÖLÜM

ÜRETİMCİLER VE ÜRETİM TEZLERİ

Bu bölümde, Evrim Teorisi'nin, tam karşılığı olan, Üretim Teorisi'nin bir özeti verilmektedir. Tüm hayatı ve hayatın tüm canlılarını, tek bir organizmadan ve onun giderek türleri de oluşturan evriminden üreten Evrimci Teori, kuşkusuz, Yaratıcı Zekâ'yı ve O'nun tüm Kâinatları canlılar âlemleri ile doldurmaya muktedir mevcudiyetini reddetmek için, maddeci düşünce ve onun menfaatçileri tarafından bir dayanak ve istismar vasıtası olarak kullanılmaktadır. Fakat bu bölümde, nice bilimsel bulgularla, nice bilim adamının, evrimci düşünceyi nasıl çürüttüklerini okuyacaksınız.

a — Türler, Evrimle Değil, Üretimle Oluşurlar

Günümüzde geçerli olan evrim teorilerinde genellikle iki temel varsayım anlaşılmaktadır:

Birincisi, sayısız canlı formları, yalnızca, tesadüfen ve doğal yasaların eylemi sonucunda oluşmuştur;

İkincisi, bilinç ve tüm yaşam süreçleri, fizyoşimik etkileşimlerden ibarettir.

Birçok alanlarda, akademik çevrelerin içinde ve dışında, evrim teorisinin ve sözkonusu varsayımlarının gerçekliğini ya da yanlışlığını tespit etmek üzere bir tartışma sürüp gitmektedir. Bunun esaslı nedenleri vardır. Çünki, yaşamın, son tahlilde, atomların ve moleküllerin etkileşiminden başka bir şey olmadığı gerçekten doğru ise, bu durumda, Tanrı'ya ya da aşkın bir amaca olan inancın herhangi bir temele dayanması tamamiyle imkânsızlaşacaktır. Öte yandan, hâlâ kanıtlanmamış olan evrim teorisinin yerine, yaşamın ve canlı formlarının kökenine dair, bilimsel olarak onaylanabilen ve Tanrı inancına dayanan bir açıklamanın konulabilmesi ha-

linde, yaşama *'anlam ve amaç'* bahşeden zekî bir yaratıcıya iman edilmesi için sağlam bir temel mevcut olacaktır.

Bu noktada, işte böyle bir evrim teorisi alternatifi ortaya koymak istiyoruz — ve bu alternatife, kıyaslama yapabilmek amacıyla, *'üretim teorisi'* diyeceğiz. Bu teori, biyolojik formların, maddenin, kendiliğinden değil de, üstün bir zekânın sevk ve idaresi altında kendi kendini düzenlemesinden ortaya çıktıklarını öne sürer. Dahası, [bu teori], yaşamın ve bilincin, fizyoşimik reaksiyonların sonuçları olan maddî fenomenler olmadıklarını önerir. Bunun yerine, yaşamın ve bilincin, bir şahsın yaşamı sırasında, maddî bedenin içinde mevcut olan ve bedenden ayrılışı ölüm denilen değişime yol açan, bağımsız, basite indirgenemez, fizikî olmayan bir Prensip'ten ya da Antite'den kaynaklandıklarını ileri sürer.

Evrim teorisinin mi yoksa üretim teorisinin mi bilimsel olarak daha geçerli olduklarını tespit etmek istiyorsak, her ikisini de fosil kayıtları karşısında sınavdan geçirelim. Geçmiş çağlarda yaşamış olan canlılara dair somut kanıtlara sadece fosil kayıtlarında rastlayabiliriz. Bu iki teori, fosil kayıtlarının ortaya koyacağı sonuçlara dair tahminlerinde birbirinden farklıdır. Örneğin, evrim teorisi (en basit şekliyle), fosil kayıtlarının, canlı formlarında tedrici bir değişim göstereceğini tahmin eder. Bu teoriye göre, yeni organizma gruplarının ya da yeni bedensel özelliklerin aniden ortaya çıkması diye birşey olamaz. Diğer bir deyişle, fosil kayıtları, organizmaların aniden yüzgeçler, bacaklar ya da kanatlar edindiklerini değil de, bu uzuvların çağlar boyunca adım adım [oluşan] bir gelişime uğradıklarını göstermelidir. Evrim teorisi, ayrıca, tedrici değişim prensibinin *'tüm'* organizma grupları için geçerli olmasını ister. [Evrim teorisine göre,] bazı organizmalar

(farklı şartlardan ötürü) diğerlerine nazaran daha fazla ya da daha az değişebilirler ama, jeolojik tabloda kaydedilmiş olan milyonlarca yıl boyunca tüm gruplarda belirli derecede bir evrimsel değişim görmemiz gerekir.

Öte yandan, üretim teorisi, fosil kayıtlarının belirgin bir şekilde farklı olan bir değişim düzeni ortaya koyacağını tahmin eder. Bu neden böyle olmalıdır, acaba? Şimdi, çeşitli motor tiplerinin tarihî gelişimini ele alarak bir analoji [benzeşim] kuralım. Buhar makinaları, iç yakımlı motorlar, dizel motorları, elektrik motorları — bunların hiçbiri tesadüfen ortaya çıkmamış olup, insanlar bunları, uzun bir süre dahilinde, araçları sürebilmek, su pompalamak, ağırlık kaldırmak, vb. işler için tasarımlamışlar ve yapmışlardır. İşte, burada, motorların, bir tipten ötekine tedricen değiştiklerini görmüyoruz. Bu kesikliliğin nedeni şudur ki, her motor tipi, belirli bir kimyasal ve fizik işlemden azamî miktarda faydalanılabilecek şekilde tasarımlanmıştır ve dakiklikle düzenleştirilmiş parçaların etkileşimi ile çalışır. Küçük bir toleransın ötesinde, parçaların cesametinde ve şeklinde ya da kullanılan yakıt türünde yapılacak herhangi bir değişiklik, tüm sistemin görevini yapmamasına yol açacaktır.

Motorların gelişim tarihini etüd ettiğimizde, sözgelimi, buhar makinası ile iç yakımlı motor arasında yer alan herhangi bir motorun kaydına rastlamamaktayız. Aslında, böyle bir motor da tasavvur edilemez. Muhtemelen, bir buhar makinasını bir iç yakımlı motora dönüştürebiliriz, fakat dış yakımlı motordan iç yakımlı olana geçtiğimizde, örneğin karbüratör gibi değişik parçalar takmamız gerekecektir. Bunlar, buhar makinasında ise hiçbir işe yaramayacaklardır. Peki, o halde, birinden ötekine tedrici bir geçiş sözkonusu olabilir mi?

Sadece aynı motor tipinin çeşitli türlerini mütalâa ettiğimizde dahi, bunlar arasında tedricî bir geçişin tahayyül edilemeyeceğini görürüz. Böyle değişimler daima ani ve köklü olurlar; ortaya çıkış tarihleri, yeni tasarımın bir mucit tarafından ilk kez oluşturulduğu zamana dayanır.

İşte, üretim teorisi, motorlar için geçerli olan bu olgunun, canlıların formları için de doğru olduğunu önermektedir. Üretim teorisi, evrim teorisinin aksine, türler arasındaki değişimlerin tedrici ve sürekli olmasını gerektirmez. Bunun yerine, Yüce bir sevk ve idare edici Zekâ'nın, kesikli [sürekli olmayan] bir canlı formları dizisi üretmiş olduğunu ileri sürer — ki, bunları bağlayıcı hiç bir *'ara form'* yoktur.

Fosil kayıtları gerçekte acaba neyi gözler önüne sermektedir? Evrim teorisinin ünlü savunucularından George Gaylord Simpson, *«Evrim'in Başlıca Özellikleri»* (The Major Features of Evolution, New York, Columbia University Press, 1953) adlı kitabında, bu konuda şunları yazmaktadır:

«Gerçekten yüksek seviyede olan sınıfların [örneğin, omurgalıların] *kökeninde hemen hemen daima ve sistematik olarak kesikliklerin mevcut olması bir olgudur ve* [fosil]*kayıtlarının herhangi başka bir sistematik özelliği gibi bunun da açıklanması gerekir.»*

Fosil kayıtları, evrimcilerin, çok - hücreli organizmaların tek-hücreli yaşam biçimlerinden evrimleştiğine dair fikirlerini destekleyecek hiçbir kanıt taşımamaktadır. Ayrıca, bu kayıtlar, omurgalıların omurgasızlardan nasıl evrimleştiklerini; örümceklerin, yengeçlerin ve böceklerin daha basit yaşam biçimlerinden (güya, bir tür solucandan) nasıl evrimleştiklerini; kara bitkilerinin deniz bitkilerinden nasıl evrimleştiklerini; çiçek açan bitkilerin daha önceki herhangi bir bitki türünden

nasıl evrimleştiklerini; ya da yılanların, kurbağaların, balinaların ve yarasaların, daha önceki, daha az uzmanlaşmış hayvanlardan nasıl evrimleştiklerini göstermemektedir.

Başlıca organizma grupları gibi, bacaklar, kanatlar ve tüyler gibi yeni yapısal özellikler de fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkarlar. Evrim teorisinin savunucularından J. William Schopf, *Journal of Paleontology* (Vol. 47, No. 1, 1973, p. 1) dergisinde şunları yazmaktadır:

«Ne ilginçtir ki, paleobiyolojide, başlıca evrimsel olayların hemen hemen herhangi bir listesi, çözülmemiş başlıca sorunların bir dökümü olarak da kullanılabilir. Çünkü, fosil kayıtları, bu önemli evrim geçişlerinin mahiyetine ancak sınırlı bir ışık tutmuştur.»

Evrim teorisi için bir diğer sorun da, bugün yaşamakta olup da fosil kayıtlarına göre milyonlarca yıl önce gene aynı form halinde yeryüzünde bulunan organizmaların, yani *'canlı fosiller'*in mevcudiyetidir. Canlı formlarında sürekli ve tedricî bir değişim süreci gerektiren evrim teorisi, bu *'canlı fosiller'*i açıklamakta zorluk çekmektedir. Ancak, üretim teorisi böyle bir sürekli değişimi gerektirmez. Bu teori, çeşitli türlerin, [Yüce bir] Zekî Tasarı'nın üretimleri olduklarını ve tasarım değiştirilmediği sürece de birbirini izleyen nesillerin değişmeye uğramadan [aynı form halinde] kalabileceklerini ileri sürmektedir.

Böylece, fosil kayıtları, bir kez daha, evrim teorisinden ziyade üretim teorisini desteklemektedir. Çeşitli canlı fosillerin mevcudiyeti, evrim teorisinin savunucularını, eğer [türlerin] evrimi gerçekten oluştuysa, neden bazı kesimlerde ötekilerden milyonlarca kez daha hızlı oluştuğu sorusunu açıklamaya zorlamaktadır. Örneğin, aynı 200 milyon yıl süresince, bazı balık türleri güya beşerî varlıklara evrimleşirken, bir başka balık

türü (coelacanth) [3] günümüze kadar hemen hiç değişmeden kalmıştır. Eğer fosil kayıtlarında daha da geriye gidersek, mürekkep balıklarının, bazı istiridye türlerinin ve «*monoplacophoran*» denilen bir tür yumuşakçanın hepsinin, 500-550 milyon yıl önce kadar, Kambriyum döneminde aniden ortaya çıktıklarını ve günümüze kadar hemen hiç değişmeden yaşamlarını sürdürdüklerini görürüz. Evrim teorisinin savunucularına göre, aynı süre dahilinde, bazı solucanlar (ki, bunların kalıntılarına fosil kayıtlarında rastlanmamıştır) güya '*Homo sapiens*' e [beşerî varlıklara] evrimleşmişlerdir!

Kuşkusuz, evrim teorisinin savunucuları, canlı fosillerin mevcudiyetini ve fosil kayıtlarında ara formların bulunmayışını açıklamak üzere birtakım hipotezler öne sürmüşlerdir. Fakat, hiçbir sav (ne kadar makûl görünürse görünsün), somut kanıtların olmayışını örtbas edemez. Fosil kayıtlarının tüm dolaylı yorumları, [türlerin] evriminin gerçekten de oluştuğu varsayımına dayanırlar! Fosil kayıtlarının '*doğrudan*' yorumu ise, bizi, kaçınılmaksızın, evrim değil de üretim teorisine götürmektedir.

b — Türler ve Geçiş Dönemi Canlıları Sorunu

Fosiller, çeşitli bitki ve hayvanların, birbiri ardı sıra ile yeryüzünde görülmesinden başka bir şey göstermez; yeraltı tabakaları son 80 yıldır talan edilmiş olduğu halde, evrim teorisine göre mevcudiyeti mutlaka gerekli '*geçiş devri canlıları*' bir türlü bulunamamıştır. Evrim teorisi, balıkların sürüngenlere, onların kuşlara, fillere ve insanlara dönüştüğünü farzeder. Fakat, teorinin iddia ettiği geçiş dönemi canlılarına ait hiç bir iz bulunamamaktadır.

Fosillerdeki meşhur at silsilesi, evrim teorisinin en büyük kozudur. Evrimcilere göre at, önce arka ayağı 5,

ön ayağı 4 tırnaklı ve bir köpek büyüklüğünde iken, evrim geçirmeye karar vermiş (!) ve her bir ayağında tek tırnak kalana kadar diğerlerini atmış. Deniz kestanesi gibi, at serisi de at ile başlayıp, at ile bitmektedir. Bambaşka bir hayvandan at'a geçişi göstermemektedir. Ayrıca, tek tırnaklı atın, çok tırnaklı at neslinden gelip gelmediği de meçhûldür. Aynı soydan gelmiş de olabilir, gelmemiş de.. Çok tırnaklı at'ın, tek tırnaklı at haline gelmesiyle ne gibi kazancı olduğu, evrimcilerce dahî bilinmemektedir.

Türler arasındaki *'geçiş dönemi canlıları'*nın olmamasını Darwin, bir başka teori ile de izah ediyor. Karaların durgunlaştığı, yatıştığı devrelerde fosil yatakları teşekkül etmiş; bunun dışındaki ara devrelerde de hiç bir fosil meydana gelmemiştir. İşte türlerin evrimleri bu ara devrelere isabet etmiş. Yani evrim öylesine bir hâl ki, protoplazmadan Kambrium fosillerine kadar bütün geçiş dönemleri, perde arkası kulislerde gelişiyor.

Eğer bu iddialar, bilimsel temellere dayandırılacaksa, büyük grupların fosilleri arasındaki bağlar gösterilmelidir. Aksi halde, doğruluğu ispat edilemeyen faraziyeleri bilimsel kabûl etmek zordur.

Şimdiye kadar hiç bir kimse, yarı kanatlı veya soğukkanlı pullu sürüngen ile sıcakkanlı tüylü kuş arasında, bir geçiş dönemi varlığının fosilini görmemiştir. Eğer, sürüngenler kuşlara dönüşmüş olsa idi, binlerce acaip şekilli dönüşüm fosillerine rastlanırdı. Her bitki ve hayvan grubunun, diğer bütün şekil ve cinslerden ayrı ve belirgin bir tarihi vardır. Türler içinde değişmeler, hatta büyük değişmeler olabilir. Ancak, başlangıçta mevcut olmayan hiç bir özellik, sonradan ilâve edilemez.

Evrim teorisi için gerekli bilimsel desteği bulunmayan evrimciler, evrimin, *«çok yavaş ve uzun zamanda»* olabileceğini düşünmeye başlamışlardır; bu noktada ise Sir William Bateson şöyle söylemektedir: *«Zaman, başlamamış olan bir şeyi tamamlayamaz.»*

c — Maymun - İnsan Sorunu ve Çıkmazları

Evrimci teori'ye göre, maymun-ata'dan gelmesi gereken insanoğlu'nun bu ilk tiplerinin ve geçiş dönemi insansı'larının aranmaları, çok uzun yıllar almıştır ve bulunan fosiller üzerindeki tartışmalar ise, haklı olarak halen sürmekte ve yeni kanıtlar birbirlerini izlemektedir. Bu kanıtlar, hem evrimciler tarafından ve hem de üretimciler tarafından üstüste yığılmaktadır. Fakat, her halde, üretimcilerin karşı konulmaz üretim kanıtları ağır basmaktadır; ne varki, akademik zihniyet halen maddeci darkafa'nın esaretinde olduğu için genellikle evrimci bir tedrisat hüküm sürmektedir eğitim kurumlarında.

Maymun-insan konusu, bazı tartışmalı fosil kalıntılarına dayandırılarak izah edilmeye çalışılmaktadır. Bugün, insan ile maymun arasındaki geçiş dönemi canlılarına örnek olarak gösterilen üç fosil, *'Java Adamı'*, *'Piltdown Adamı'*, *'Pekin Adamı'* olarak bilinir. Üzerlerinde durulmaya pek değmeyen daha bazıları da bu listeye alınmaktaysa da, genellikle bu üç fosil esas kabûl edilmektedir.

'Java Adamı', Amsterdam Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Dr. Eugene Dubois tarafından 1894 yılında, Merkezî Java'da Trinil yakınlarında ve kurak mevsimin en kurak zamanında açılabilen Bangawon nehri yatağında bulunmuştur. O zamandan beri tartışma konusu olan fosiller; şempanze tipi, alınsız bir kafatası, iki azı dişi ve 1,67 m. boyunda insana ait arızalı bir uyluk ke-

miğinden meydana geliyordu. Dr. Dubois, kalıntılarını bulduğu bu insana, *«Pithecanthropus erectus»* adını vermiştir. Bu ismin verilmesinin nedeni, kafatasının bir takım maymunsu özellikler göstermesine rağmen, bacak kemiğinin yapısından anlaşıldığı gibi, bu yaratığın günümüzdeki *'Homo sapiens'*i andırır bir şekilde ve tam anlamıyla dik yürümüş olduğunu belirtmek içindir.

Dr. Dubois'in buluntuları, uzun bir süre devam edecek olan büyük bir anlaşmazlığın doğmasına sebep olmuştur. Bazı yetkililer, bu buluntuların insana ait olmadığını ve bugün soyu tükenmiş gayet iri bir gibon cinsine ait olduğunu ileri sürmüşlerdir. Beyin boyutları da küçük olup, yaklaşık olarak insanda karşılaşılan beyinlerin en küçüğü kadardır ve kafatasının tepe kısmı da çok yassıdır. Başka bir garip özelliği de alın kısmında, gözlerin üzerinde, *'Neanderthal Adamı'*nda karşılaşılandan ziyade, bazı gerçek maymunlarınkini andırır bir kemik çizgiye rastlanılmasıdır.

Evrimci Teori'nin halen en büyük dayanağı olan *'Java Adamı'*, şimdiye kadar bir çok gözlerden kendini gizlemesini bilmiştir. 1913 Smithsonian Enstitüsü Raporu'nda Dr. Hrdlicka şunları yazıyordu: *«Şimdiye kadar bilim dünyasına sunulan, kafatasının maketleridir sadece. Bu maketlerin ölçüleri, verilen esas ölçülerden değişiktir. Uyluk kemiği ve dişlerin ise kopyaları olmayıp, asılları bilim adamlarından daima gizlenmiştir.»* Nihayet bütün bunların üstüne 1938'de Dr. Dubois, antropoloji kitapları üzerinde yapmış olduğu derin çalışmalar neticesinde, Pithecanthropus, yani Java Adamı kemiklerinin ve *«çoğunluğunu açıklamamış olduğu benzer materyalin»*, *«dev bir şebek»*e ait olduğu kanaatine varmış olduğunu ilân etti.

Maymun-İnsan listesinin ikinci unsuru, *'Down Adamı'* veya *'Eoanthropus'* da denilen *'Piltdown Adamı'*dır.

İngiltere'de, Sussex Downs'daki bir kenar yolda, bir çakıl çukurunun dibine yakın olan fosil tabakasından çıkarılmıştır. Dokuz ufak kafatası parçası ve şempanzeninkine benzer bir yarım çene kemiğinden ibarettir. İlk sergilendiğinde, beyin hacminin 1070 cc. olduğu açıklanmış, daha sonra bu hacim çeşitli defalar değiştirilerek, en sonunda 1300 cc. olduğu belirtilmiştir! 1931'de Prof. Sir Grafton Elliot Smith, 27-6-1931 tarihli *Nature* dergisinde şunları yazmaktaydı: *«Bugün bile birçok Avrupalı Antropolog, bilimsel incelemelerinde onu* (—Piltdown Adamı'nı—) *kullanamazlar. Bahsi geçse bile, çok şüpheli olduğundan, bir kenara itmenin en iyi iş olduğunu söylerler.»* Kasım 1953 tarihli (Vol. 2, No: 3) *British Museum (Natural History)* dergisinin özel sayısında, *«Piltdown Sorununun Çözümü»* adı ile bir rapor yayımlanmıştır. Bu, J.S. Weiner, K.P. Oakley ve W.E. le Gros Clarc tarafından hazırlanmış bir rapordur. Bu raporda, '*Piltdown*' alt çene kemiğinin fosil olmadığı, çağdaş bir gerçek maymuna ait olup, '*sahte*' olduğu ve renginin de, gerçekliği konusunda hiçbir şüphe olmayan '*Piltdown*' kafatasına uydurmak için, sunî bir şekilde değiştirilmiş olduğu belirtilmektedir. Çene hesaba katılmadığında, '*Piltdown*' kafatası,'*Homo sapiens*' türüne girer. Bundan ötürü de artık, '*Piltdown,* kafatasını bugün türü tükenmiş olan bir soydaşımız olarak kabûl etmenin anlamı kalmamıştır. *British Museum* dergisindeki açıklamadan da anlaşıldığı gibi, bu '*oyun*' dikkatle hazırlanmış ve uzun bir süre yetkililerin haklı olarak, çene kemiğinin gerçekten bu kafatasına ait olduğunu sanmalarına sebep olmuştur.

'*Pekin Adamı*', maymun-insan serisinin sonuncusudur. Pekin'in 35 mil güneydoğusunda kullanılmayan bir kireç taşı ocağındaki bir mağaranın tabanında bulunmuştur. Eldeki birçok örnekten anlaşılacağı üzere,

Pekin Adamı'nın ne bir mandibula kaynak kemiği ve ne de gerçek bir çene çıkıntısı vardır. Kaş kemerleri kalın, kafatasının tepe kısmı da oldukça basıktır. Köpek dişleri ufak olup, her iki avurt dişi sırasının ağızdaki dağılışı da insansıdır. *'Pekin Adamı'* bir insandır ve eski deyimle ilkeldir. *'Pekin Adamı*'nın ateşi daimi olarak kullanması konusunda antropolog F. Clark Howell, bu yaratığın, *«yanında yakıt bulunduracak kadar akıllı ve ateşin sönmeden yanmasını sağlayacak kadar becerikli»* olduğunu söylemiştir.

Evrim Teorisi'nin meydana getirdiği manevi zarar, kıyas kabûl etmeyecek kadar büyüktür, denilmektedir. Bu türlü bir ifade çok katı olabilir, çünkü böylesine ikili düşünce sistemlerinin diyalektik sentezleri, gerçek bilgilerin ortaya çıkmalarında önemli olmaktadır.

d — Bilim Adamları ve Evrim Teorisi'nin Reddî

Prof. J.B.S. Haldane

«Darwin'in Organik Evrim Teorisi'ne karşı ileri sürülecek en tutarlı iddia, türler arası kısırlıktır.»

Prof. H.F. Osborn:

«Evrimin sebeplerini anlamakta her zamankinden daha çok tereddüt içindeyiz. Buffon, Lamarck, Darwin, Weissmann ve De Vriesian'ın teorileri birbiri ardınca çürümüştür... Bizim şu anda söyleyebileceğimiz tek şey, tabiat'ın, ihtimaller ve deneylerle vakit kaybetmeyip hayat mekanizmasını, yaratıcı gücü vasıtasıyla çalıştırmaya devam ettiğidir.»

Prof. Sir William Bateson:

«Öğrenciler, bize, türlerin kökenini izah etmemiz için soruları sıraladıkları zaman, doğru dürüst bir cevap veremiyoruz... Bize öğretilen evrimci izah tarzı ise, türlerin en önemli özelliği olan cinslerini muhafaza etme prensibini inkâr etmekte. Huxley, tartışmaların ilk

başladığı senelerde, delil eksikliğine dikkati çekmişti; fakat üretme deneylerine başlamadan evvel, bu konunun ciddiyetini kavrayamıyorduk. Çalışmaların neticesinde, yeterli delillerin bulunabileceğine inanmıştık. Şimdiye kadarki araştırmalar sonunda, herhangi müspet bir netice elde edilemediği gibi, menfî sonuçlar da inkâr edilemeyecek kadar çoğalmıştır.»

Prof. James Ritchie:

«Türlerin kökeni sorunu, bir çözüme bağlanmış olmaktan uzaktır. Hayatın varlığı, izah edilemeyen temel bir vakıa olarak kabûl edilmeli ve biyologlar, ihtimaller mantığı içinde, biyolojik teorilerini kurmalılar..

«Yediğimiz midye (cardium edule), iki milyon yıldır, kendisine özgü karakterini muhafaza etmektedir. Geniş anlamda, midye cinsi 160 milyon yıl önce Trias'da yaşamaktaydı.»

A.N. Field:

«Aralarında çiftleşip, çoğalabilen canlı gruplarının, orijinal grupla üremeyen bir değişik canlı grubu meydana getirdiğine dair, en ufak bir delil, bulunamamıştır. Halbuki evrim, türlerin bu yolla teşekkül etmiş olduklarını iddia eder. Fakat, dediğimiz gibi, bu iddiasını bir türlü ispatlamış da değildir. Bugün, evrimciliğin dayandığı temeller, 1863'lerde Darwin'in işaret ettiği gibi 'genel düşüncelerden' *daha değişik değildir.»*

Sir J.W. Dawson:

«Günümüz yosunları, 600-400 milyon yıl önce, Kambriyum ve Siliryum devirlerindeki yosunlardan pek de farklı değildir.»

Prof. Vernon Kellog:

«Şimdiye kadar, Doğal Seleksiyon ile canlı seçimi vakasına şahit olunmamıştır.»

Prof. Alfred S. Romez: (Harvard Üniversitesi)

«Ara fosilleri, onlara en çok ihtiyacımız olduğu yerlerde eksiktir.»

Prof. Max Westenhofer:

«Balıklar, sürüngenler, memeliler gibi büyük hayvan grupları dünya yüzünde birdenbire esas şekilleriyle belirivermişlerdir sanki. Bir türün diğerine dönüştüğüne dair hiç bir yerde hiç bir işaret yoktur. Değişim, ancak türlerin içinde mevcuttur.»

Dr. W. Bell Dawson: (Kanadalı jeolog)

«Yaradılış vakıasında da aynı sıra görülür. Denizde yüzen yaratıklar önce; kara hayvanları ise en son gelir. Her bir canlı, dünyada belirişinden bu yana, değişmeden devam edegelmiştir. İstiridyeler, yengeçler ve sürünler gibi. Bir çok eski türler, şimdi yaşayanlarla tıpatıp aynıdır. Ve organlarının çoğu, sözgelimi istakozun kıskacı, yengecin gözleri, ilk devirlerden zamanımıza hiç bir değişme göstermeden intikal etmiştir. Gözleri evrimci teoriden başkasını görmeyenler, böyle vakıaları kaydetmemektedirler. Bunlar zira, evrime ters düşmektedir.»

Joseph Le Conte: (Jeolog)

«Jeolojinin verileri şudur ki, türler birdenbire ve mükemmel olarak ortaya çıkmışlar, varlıkları süresince değişmeden, asıllarına uygun kalmışlar ve yine mükemmel olarak kaybolmuşlardır. Yerlerini de başka türler aynı şekilde almışlardır.»

Prof. J. Bell Pettigrew:

«Atın, beş tırnaklı her hayvanın nesli olduğuna dair elimizde hiç bir kuvvetli delil yoktur. Konumuz, atların dişlerinin nasıl meydana geldiği olsa, söylenecek şey, çok daha azdır.»

Sir J.W. Dawson: (Bitkilerin Jeolojik Tarihi)

Eski Kambrium ve Silirium denizlerinde bulunan yosunlar, şimdikilerden pek farklı değildi.»

R. E. Snodgrass: (Rapor - 1931/Amerika)

«Bilinen en eski böcekler şimdikilere o kadar benzemektedir ki, böcek biliminde puleontolojinin pek faydası olmamaktadır.»

G.G. Simpson: (Paleontolog)

«Fosillerin bir özelliği de, her bir canlı fosilinin birdenbire ortaya çıkmasıdır. Takım, sınıf ve kollar arasındaki mevcut boşluklar, düzenli ve geniş aralıklardır.»

Dr. R. B. Goldschmidth: (Genetikçi)

«Yeni bir kol, sınıf veya takım meydana çıktığı zaman bunların eskilerden tamamen değişik olarak meydana çıktığı görülür. Yani, bütün takım yahut sınıflar herhangi bir geçiş dönemi olmadan, birdenbire ortaya çıkarlar.»



3. BÖLÜM

OKÜLT ÖĞRETİ'DE, EVRİM - YARATIM

Bu bölümde, yeryüzündeki hayat olaylarının tanzimi, tertibi ve sürdürülmesi olaylarında, Evrensel Muktedir Varlıklar'ın, nasıl bir rol aldıklarını ve bunun ne türlü cereyan ettiğinin, gizli-bilimler geleneğindeki bazı özetlerini bulacaksınız. Dünyalar üzerlerinde, bitki, hayvan ve beşer canlılarını üreten ve yetiştiren İlâhî Kudretler, yeryüzünü, milyonlarca yıldır ekip-biçen Bahçevanlar olarak, İnsanlığın Bilinmeyen Sahipleri'dirler. Bunlara ait, çeşitli tradisyonlarda ve mitolojilerde, pekçok açık veya sembolik bilgiler vardır. Gelecekte ise, herşey kesinlikle ortaya çıkacaktır. Ne varki, şimdilerden bu Evrensel Sahipler hakkında, belirli anlayışlara varmak gerekmektedir.

a — Kozmik İnşaatçılar ve Beden Yaratmaları

Bu modern çağda, *'beşerî formlar'*, yani, *'bilinçli monadlar'*ın enkarne olmaları için *'hazır kılıflar'* yaratabilen bir kudretin mevcudiyetini ileri sürdüğümüzde, bu, tuhaf karşılanmaktadır. Öte yandan, doğal addedilen görüş ise, *«bilinçsiz Evrim'in sevk ve idare ettiği fizikî - kimyasal güçlerin»* (Hæckel, Pedigree of Man), ahlâki bilince, dinî gayelere, yeteneğe ve benliği içindeki ölümsüz tabiatına ilişkin bir duyguya sahip olan bir *'Frankenstein'* yaratığını üretmesi olmaktadır.

......

İlk Beşerî Varlıklar'ın *'ethereal'* (4) formları, ilk olarak, Dhyan Chohanlar'a (5) ait yedi Güç Merkezi tarafından yedi bölgeye nasıl projekte edilmişse, bitki ve hayvan yaşamına ait sayısız formların her bir *'Kök-türü'* ya da *'ebeveyn-türü'* için de, Yaratıcı Güç Merkezleri mevcuttur. Bu, ne *'özel bir yaratılış'*tır ne de, Evrensel Yasa'nın çizmiş olduğu genel *'esas ana plân'*ın dışında,

herhangi bir *'Tasarım'* [proje yapımı] sözkonusudur. Fakat, *'tasarımcıların'* [proje yapanların] bulunduğu muhakkaktır; ancak, bu Varlıklar, ne *'her şeye kaadir'* ne de *'her şeyi bilen,* Varlıklar'dır. Onlar, sadece, *'İnşaatçılar'*dır, ki (bizim seviyemizde) hiçbir zaman bilinemeyecek olan Üstad İnşaatçı'nın (— Bir [olan] Yaşam ve Yasa'nın —) kendilerine verdiği empüls altında faaliyet gösterirler; bu seviyeye ait olduklarından, en azından şimdiki Büyük Devre sırasında, ne başka bir seviyede çalışma imkânına sahiptirler, ne de başka bir seviyenin işleriyle ilgilidirler. Nesli tükenmiş olan hayvan türleri [olgusu] yeterince göstermektedir ki, *'İnşaatçılar,'* sikluslar içerisinde ve kesinlikle geometrik ve matematiksel bir ilerleyiş skalasına bağlı olarak çalışmakta ve Doğa Bilimleri Tarihi'nin de yeterince kanıtladığı gibi, *'tâli yaşamlar'*ın (hayvan türlerinin yan dalları, vb.'nin) ayrıntılarında *'tasarım'* yoluyla faaliyet göstermektedirler. Dolayısıyla, yeni türlerin *'yaratılışı'*nda, *genus Felis*'in (6) kaplan, vaşak, kedi, vb. çeşitlerinde olduğu gibi, bazan Ebeveyn-tür'den büyük bir farklılık gösterdiklerinde, sözkonusu türe, yeni çevresinde artık gerekli olan bazı uzantılar [appendages] ekleyerek, ya da yararsız hâle gelenlerden yoksun bırakarak yeni evrimi yönlendirenler işte bu *'İnşaatçılar'*dır.

......

Evrim teorisinin savunucularının dayandıkları *'Organik Evrim Faktörleri'*nin ne dereceye kadar yeterli olarak kabûl edilebileceklerini ortaya koymalıyız. Bunun için de *'ethero-spiritüel, astral ve fizikî'* evrimler arasındaki sınır çizgilerini çizmemiz gerekir. Evrim teorisine dayanan filojeniler (7), Evrim olayını ancak yarı yolda karşılayıcı bir niteliktedir. Bilim, bu noktada, işlemez hâle gelir...

......

Organik Evrim Faktörleri'nden Doğal Ayıklanma [Natural Selection] yani *'Ayıklanma'nın bir Kudret ol-*

ması,' yazarın [Mme. H.P. Blavatsky'nin] acizane fikrine göre, gerçekte bir efsaneden başka bir şey değildir; özellikle, türlerin kökenini açıklayıcı bir olgu olarak başvurulduğunda, bir husus daha da bariz bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Doğal ayıklanma, *'yararlı varyasyonlar*'ın, üretildikten sonra, stereotip hâline getirilme tarzını ifade eden bir terimden ibarettir. Kendi başına olduğunda *'hiçbir şey üretemez'* ve sadece, kendisine sunulan kaba materyali işler. Halbuki, bahis konusu olan asıl soru şudur:

Acaba, organizmaların kendilerindeki *'varyasyonları'* (— öteki tâli sebepler ile birlikte —) hangi [esas] Sebep üretmektedir?

Bu tâli sebeplerin çoğu tamamiyle fizikidir, iklime aittir, beslenmeye aittir, vs., vs. Buraya kadar gayet iyi. Fakat, organik evrimin tâli veçhelerinin ötesinde, daha derin bir prensibin aranması gerekir. Evrim teorisinin savunucularının, *«kendiliğinden oluşan varyasyonlar»* ve *«tesadüfî sapmalar»* gibi sözleri, bu *'Madde, Güç ve Gereklilik'* Evreni'nde, ancak, kendi kendileriyle çelişen terimler olarak kalırlar. Sadece tiplerin çeşitliliği, az çok zekî bir empülsün denetleyici mevcudiyeti mütalâa edilmedikçe, örneğin beşerî bedenin muazzam karmaşıklıkları ile harikalarını açıklamaktan uzaktır. Hæckel'in yazdığı gibi, âtıl hâldeki *'bilinçsiz'* hücrelerin *«kendilerini uzuvlar halinde düzenlemeleri»*nden bahsetmek, okuyucunun zekâsını suistimal etmek demektir. Hayvan türlerinin kökeninin ezoterik çözümünü başka yerde aramak gerekir.

Seksüel ayıklanma, doğal ayıklanma, iklim, tecrit olunma, vs., vs. gibi başlıklar altında gruplandırılan ve tamamiyle ikinci dereceden olan o farklılaşma sebepleri Batı'nın evrim teorisi savunucularını yanıltmakta ve fizikî gelişim için *'başlangıç noktası*'nı oluşturan *'atavik*

tipler'in *'nereden geldikleri*'ni açıklamakta aciz kalmaktadır. Gerçek şudur ki, modern bilimin bildiği farklılaştırıcı, *'sebepler'*, sadece *'ilksel hayvan kök-tiplerinin astral'dan* [fizik dünyaya doğru] *fizikleştirilmeleri*'nden sonra işlerlik kazanırlar. Dolayısıyla, Darwinizm, Evrim olayını, ancak yarı yolda, yani, *'astral evrim*'in, duyularımızın bize ilettiği fizik güçlerin faaliyetine yol açmasından sonra karşılamaktadır.

......

Evrimin yarı yolu, *'astral prototipler*'in kesin olarak fizik dünyaya geçmeye başladıkları ve böylece de şimdi çevremizde faal hâlde olan farklılaştırıcı âmillerin [etkenlerin] maruz kaldıkları safhadır. *'Deriden örtüler*'e bürünülmesiyle (—yani, genel olarak fizyolojik teçhizatın edinilmesiyle—) birlikte, fizikî oluşturma da derhal başlamıştır. Cinsiyetlerin ayrılmasından önce, Beşer ve memeli hayvan formları, *'astral madde*'den örülmüş olup, yiyen, içen, sindiren, v.s. fizik organizmalarınkine hiç benzemeyen bir yapıya sahiptiler. Organizmalardaki bildiğimiz fizyolojik mekanizmalar, hemen hemen tamamiyle, 7 Kök - Tip'in *'astral*'dan fizikleştirilmesinin başlamasından sonra ve bu iki yaşam seviyesinin [astral ve fizik] arasındaki *'yarı yol molası'* sırasında geliştirilmişlerdi. Evrimin *'esas ana-plânı'* bu *'atavik tipler*'de henüz resmedilmişti ki, bilimin dayandığı işte o tâli dünya yasaları'nın, yani *'organik evrim faktörleri*'nin tesiri işin içine girdi ve bütün bir memeli türler topluluğunu ortaya çıkardı. Ancak, bu sonucun oluşması için, çağlar boyu süren yavaş bir farklılaşma [süreci] gerekliydi.

Görülüyor ki, Batılı evrim teorisi savunucuları, organik farklılaşmanın, iklim tesirleri ve *'doğal ayıklanma'* gibi bu tâli fizik faktörlerini incelemektedirler. Biyoloji ve paleontoloji ([8]) de, araştırma sahalarını, Darwin, Spencer ve diğerlerinin belirttikleri gibi, *'türlerin ayrımı'*

na böylesine katkıda bulunmuş olan sözkonusu fizik âmilleri incelemeye hasrederler. Ne var ki, bu alanda bile, tüm *'mükemmelliğe doğru durmaksızın çabalama'* olgusunun kökeninde, *'Dhyan Chohanlar'a ait Bilgeliğin'* bilinç-altı seviyesindeki işleyişini görmekteyiz. Tabiî, O'nun tesiri de, Quatrefages'in *«milieux»* ve Spencer'in *«Environment»* dedikleri Çevre'yi oluşturan ve tümüyle maddî olan sebepler tarafından oldukça tâdil edilmektedir.

*'Astral prototipler'*in (— fizyolojik beşer'in ve hayvanın ortaya çıkmasıyla sonuçlanan —) fizik maddeye inişinin gerçekliğine elle tutulur bir kanıt olarak, Spiritüalist celselerdeki *'materyalizasyon'* olayları gösterilebilir. Bu vakalarda, astral'ın fizikî'ye tam ve geçici olarak karıştığını görmekteyiz. Önceki Lemurya [Mu] çağının (— Jeoloji'nin Jura zamanı —) *'astral ırkları'*ndan fizyolojik Beşer'in evrimi de, *'ruhlar'*ın celse odasındaki *'materyalizasyonu'* ile kesin bir paralellik taşır.

Bu, bir bakıma, Goethe'nin bahsettiği Arşetip'tir. Goethe şöyle diyor: *'... dokuz mükemmel organik varlığın tümü... tamamiyle kalıcı olan kısımlarında az çok değişiklik göstermekle yetinen ve dahası, üretim yoluyla kendisini günbegün tamamlayan ve değişime uğratan* «bir Arşetip'e bağlı olarak» *oluşturulmuştur.'* Bu sözler, görünüşe göre eksik bir şekilde de olsa, türlerin ilksel *'astral kök-tipler'*den farklılaştırılmasına dair ezoterik gerçeğe değinmektedir. *'Doğal ayıklanma,'* vs., v.s.'nin tüm güçleri her neyi etkilerse etkilesinler, *'yapısal projenin esastaki birliği,'* sonradan oluşacak tüm değişimlerden hiçbir şekilde etkilenmez. Bir anlamda tüm hayvanlar âlemi ile beşer âlemi için ortak olan *'Tip Birliği,'* Spencer'in ve diğerlerinin ileri sürdükleri gibi *'tüm'* organik formların aynı soydan geldiklerinin bir kanıtı değil de, Doğa'nın, yaratıklarına biçim verirken sadık kaldığı *'esas ana-plânı'*nın gerekli olan *'birliği'*nin bir tanığıdır.

Anlattıklarımızı özetlemek için, türlerin farklılaşmasıyla ilgili olan gerçek faktörlerin bir dökümünden yararlanabiliriz. Bu sürecin dahilinde gösterilen safhalar, organik gelişimin temelini oluşturan esas prensiplerdir.

Hayvan ya da Bitki Türleri'nin Kökeni'yle İlgili Olan Faktörler.
Esas Astral Prototipler Fizikî'ye Geçerler.

Lamarck'ın 'ayrılamaz ve gerekli' olan 'gelişim yasası'nı oluşturan, Dhyan Chohanlar'a ait Empüls. Bu Empüls, tüm tâli âmillerin temelinde vardır.	1. Kalıtım yoluyla aktarılan Varyasyonlar. 2. Doğal Ayıklanma. 3. Cinsel Ayıklanma. 4. Fizyolojik Ayıklanma. 5. Tecrit. 6. Gelişim'in Bağlantısı. 7. Çevre'ye İntibak. (Mekanik oluşturmanın aksine, Zeki oluşturma.)



TÜRLER

......

Denilmektedir ki, modern bilimin görüşlerine karşı çıkan bir çok düşünce önemsenmeden geçiştirilebilir ama, Darwin'in evrim teorisinin Beşer'e uygulandığı şekliyle inkârı, bilim adamlarınca *'affedilmeyecek'* bir hareket olacaktır. Evrim teorisinin savunucuları, maymunla beşer arasındaki yapısal benzerliğin kanıtı üzerinde durarak, ayaklarını sağlam bir zemine bastıklarını düşünürler. Bu tezi destekleyen anatomik kanıtın oldukça sağlam olduğu ısrarla belirtilmekte, sözkonusu benzerliğin her bir *'kemik'* için, her bir *'kas'* için geçerli olduğu ve hatta *'beyin düzeni'*nin dahi birbirine çok benzediği ileri sürülmektedir.

Peki, bundan ne çıkar ki? Bütün bunlar, Kral Herod'dan önce de biliniyordu. *Ramayana* destanının yazarları, *«büyük işler başaran ve Bilgelik'te rakipsiz olan»* maymun-Tanrı Hanuman'ın yiğitliğini ve mertliğini terennüm ederlerken, Hanuman'ın anatomisi ve beyni hakkında, günümüzde bir Hæckel'in ya da Huxley'in bildiği kadarını herhalde biliyorlardı. Çağımızda olduğu kadar kadim zamanlarda da, bu benzerlik üzerine ciltler dolusu kitap yazılmıştır. Dolayısıyla, Mivart'ın *«Beşer ve Maymunlar»* (Man and Apes) adlı kitabı gibi yapıtlarla ya da Bay Fiske ve Huxley'in Darwinizm'i savunmaları sayesinde dünyaya yeni herhangi bir şey verilmiş olmamaktadır.

Ancak, bu kez de, Darwin teorisinin doğruluğunu kabûl etmememiz halinde, aşağıdaki şu iki hususun nedenini açıklamamız istenmektedir:

(a) Her ikisi arasındaki yapısal benzerlik; en yüksek seviyedeki bu iki varlığın — beşer ve maymun — fizikî olarak aynı tipte ya da yapıda olmaları;

(b) Beşer'deki rüdimanter ([9]) uzuvların, yani, artık kullanılmaya kullanılmaya dumûra uğramış olan önceki uzuvların izlerinin mevcudiyeti. Denilmektedir ki, bu uzuvların bazıları, yarı-hayvansal, yarı-ağaçsıl ([10]) bir yaratığın dışında hiçbir varlığın işine yaramış olamazdı. Peki deniliyor, o halde, incebarsakla kalınbarsağın birleştiği yerdeki apendiks, kulak kasları, *'rüdimanter kuyruk,'* vb. bazı *'rüdimanter uzuvlara'* Beşer'de neden rastlıyoruz?

Ne ilginçtir ki, evrim teorisinin savunucularının büyük önderi Bay Huxley ve ünlü zoolog Bay Romanes gibi önde gelen kişileri, Darwin'in teorisini savunurlarken, bu teorinin kesin olarak ortaya konuluşundaki hemen hemen aşılmaz olan zorlukları itiraf eden ilk kişiler olmuşlardır. Dahası, yukarıda sözü geçen bilim adam-

ları kadar ünlü olan diğer bazı bilim adamları da bu sözde benzerlik sorunu üzerinde yaratılan, savunulamayacak derecedeki aşırılıkları suçlamakta ve bu gereksiz varsayımı kesinlikle reddetmektedirler. Evrim teorisinin savunucularının içine düştükleri hatayı keşfetmek için, Broca, Gratiolet, Owen ve Pruner-Bey'in kitaplarına ve son olarak da büyük Fransız doğa bilimcisi de Quatrefages'in *«Beşerî Irklar'ın İncelenimine Giriş, Genel Sorunlar»* (Introduction à l'Etude des Races Humaines, Questions générales) adlı önemli yapıtına bir göz gezdirmek yetecektir.

De Quatrefages, bu yapıtında, şöyle demektedir:

«Özellikle Darwinizm'in en temel prensiplerine bağlı kalındığında, organize bir varlığın, gelişimi kendisininkine ters bir düzende olan bir varlıktan gelmesinin imkânsız olduğu aşikârdır.... Sonuçta, bu prensiplere uygun olarak, beşer'in herhangi bir maymun tipinden gelmiş olduğunu mütalâa edemeyiz.

«Maymunda, orta lobu oluşturan, şakak ve sfenoid kemiklerinin bulunduğu yerdeki [temporo-sphenoidal] *konvolusyonlar* ([11]), *alın lobunu oluşturan ön konvolusyonlardan önce belirirler ve tamamlanırlar. Beşer'de ise, tersine, önce alın konvolusyonları belirir ve orta loba ait konvolusyonlar daha sonradan oluşurlar.*

«İşte, maymun ve beşer, tip bakımından son derece çarpıcı bir kontrast oluştururlar. Uzuvları... birbirlerine hemen hemen tıpatıp tekabül etmektedir ama, bu uzuvlar son derece değişik bir projeye göre düzenlenmişlerdir. Beşer'de öylesine ayarlanmıştır ki, beşer, 'yürüyen' *bir varlık olmak zorundadır. Öte yandan, maymunlarda ise,* 'tırmanıcı' *olmalarını gerektirmektedir.... Burada, anatomik ve mekanik bir fark sözkonusudur.... Huxley'in* [kitabında,] *beşeri bir iskelet ile en gelişmiş olan maymunların iskeletlerini yanyana koyduğu sayfaya bir göz atmak, yeterince ikna edici olacaktır.»*

Sonunda, beşer'in maymundan gelmesi gibi böylesi bir doğa-dışı nesilden-gelme olayının tuhaflığı karşısında, de Quatrefages de farkında olmadan ezoterik teoriyi doğrulamakta ve *«Neslinden geldiği atası olarak, beşer'in maymunu değil de, maymunun beşer'i göstermesi gerekir,»* demektedir.

İşte, ezoterik teori de bu konuda de Quatrefages ile tamamiyle hemfikirdir. Beşer, gelişiminin kendine özgü şeklinden ötürü, ne bir maymundan ve ne de her ikisi için ortak olan bir ata'dan gelebilir: Beşer'in kökeni, kendisinden çok üstün olan bir prototip'ten gelmektedir. Bu prototip, *«Kozmik İnsan»* dır — ya da Doğu Ezoterizmi'ndeki adlarıyla, Dhyan Chohanlar ya da Pitriler'dir ([12]). Öte yandan, organgutan, goril ve şempanze gibi pithecoid'ler ([13]) ise, hayvansallaştırılmış olan 4. Beşeri Kök-Irk'tan gelebilirler ve gelmişlerdir de.

Bu durumda, şimdi yeryüzünü dolduran tüm hayvan formlarının, 3. ve 4. Devre'nin Beşer'inden çıkmış olan *'temel tipler'*in varyasyonlarından ibaret olduğunu düşünürsek, evrim teorisinin savunucularının, tüm omurgalılara nitelik veren *'yapısal projenin birliği'* olgusu üzerinde ısrarla duran savları da üstünlüğünü yitirir. Sözü edilen *'temel tipler'*, sonunda ortaya çıkmasına neden oldukları organizmalar topluluğuna kıyasla çok az sayıda idiler; fakat, her halükârda, çağlar boyunca genel bir tip birliği korunmuştur. Doğa'nın ekonomik işleyişi, tek bir planet üzerindeki organik evrime ait, birbirine tamamen aykırı olan birkaç *'esas ana-plân'*ın bir arada bulunuşunu onaylamaz.

Darwin ve Hæckel tarafından Avrupalı muhaliflerine karşı kullanıldığı zaman oldukça etkili olan *'rüdimanter'* uzuvlar savı da ezoterik teori karşısında ağırlığını yitirmektedir. Gerçek şudur ki, *'beşer tipi,'* kuvveden fiil haline geçmemiş olan tüm organik formların haznesini

ve bu formların neşroldukları merkezî noktayı oluşturmaktadır. Bu önerme'de, hakikî bir *'Evrim'*e ya da *'gelişim'*e rastlamaktayız — ki, bu kavram, mekanik *'doğal ayıklanma'* teorisinde bulunmayan bir şeydir.

İşte, Geo T. Curtis de *«Yaradılış mı, Yoksa Evrim mi?»* (Creation or Evolution? p. 76) adlı kitabında, şunları yazmaktadır: *«Beşer'in rüdimanter eskizleri organizasyonu dahilinde taşıyarak yaratıldığını ve* 'beşer'in dejenere olmasıyla ortaya çıkan' *aşağı seviyeden hayvanlarda yararlı uzantılar haline geldiklerini varsaymak, neden, bu rüdimanter kısımların aşağı seviyeden hayvanlarda tamamiyle gelişmiş olarak bulunduklarını ve beşer'in de bu hayvanlardan ürediğini varsaymak gibi, muhtemelen gerçek bir hipotez olmasın?»*

Bu satırlarda, *«beşer'in dejenere olmasıyla ortaya çıkan»* sözü yerine,*«beşer'in astral gelişimleri sırasında* 'üzerinden çıkarıp attığı' *prototipler olan»* sözünü koyduğumuzda, gerçek ezoterik çözümün bir veçhesi gözlerimizin önüne serilmiş olur. Ancak, daha geniş bir genelleme gerekmektedir.

İlk izlerine, İkinci Zaman'ın Triasik ([14]) kayalarının keselileri'nde rastlanan *'memeli hayvanlar,'* 2. Irk'la çağdaş olan, tamamiyle astral seviyedeki atalardan evrimleşmişlerdi. Böylece, Beşer-sonrası bir döneme ait olan memeliler ile Beşer'in embriyonik safhaları arasındaki genel benzerliği açıklamak kolaylaşmaktadır. Beşer, kökenini oluşturduğu bu grubun özelliklerini kendisinde içermekte ve gelişiminde de temsil etmektedir. Ancak, beşerî cenin'in gelişme süreci, içinde bulunduğumuz 4. Devre'nin genel özelliklerinin yanısıra, 3. Devre'ye ait dünya yaşamının özelliklerini de temsil eder. Dolayısıyla, beşer'in, 3. Devre'nin dünyasal hayvan formları olan kurbağagiller, kuşlar, sürüngenler ve balıklara özgü uzuvların izlerini de taşıması normaldir. Memeliler

nasıl, 4. Devre'ye özgü, Beşer'in artığı olan prototiplere kadar izlenebilen hayvan grubunu oluşturuyorsa, yukarıda bahsedilen hayvan grupları da aynı şekilde, Yeryüzü'nün aura zarfı'nda depolanmış olan ve ilk Laurentian kayalarının ([15]) okyanusların dibine çökmelerinden sonra fizikî objektif hâle projekte edilen astral fosil formların 3. Devre'ye ait sonuçlarıdır.

Hayvan yaşamı için yararlı olacak her uzvun kuvveden fiil haline geçme durumu, Makrokozmos'un mikrokozmosu olan Beşer'de saklıdır.

......

Hallam, *«Avrupa Edebiyatına Giriş»* (Introduction to the Literature of Europe, Vol. 4, p. 162) adlı kitabında şöyle demektedir:

«Eğer beşer, Tanrı'nın suretinde yaratıldıysa, aynı zamanda, bir maymunun da suretinde yaratılmıştır. Yıldızları ölçen ve yıldırımı kölesi yapan beşer'in bedeninin yapısı, Sumatra ormanlarında dolaşıp duran, konuşmaktan aciz bir vahşi [maymun'unkine] *yaklaşmaktadır. Hayvan tabiatı ile melek tabiatı arasındaki sınır bölgesinde yer alan beşer'in her iki tabiattan birden pay almış olmasına hayret etmek neden?»*

Bu sözlerde değişiklik yaparak şöyle dememiz gerekir: Beşer, gerçekten de, Atası'nın, yani *'Yaratıcı Melek-Gücü'*nün ya da Dhyan Chohan'ın projekte etmiş olduğu bir *'tip'*in suretinde yaratılmıştır; [ancak,] Sumatra ormanlarında dolaşıp duran [maymun] ise, *'beşer'in suretinde'* yaratılmıştır. Çünkü, maymun'un yapısı, 3. Devre ve daha sonradan da 4. Devre Beşeri'nin gerçek formu'nun, anormal yollardan tekrar canlandırılması, diriltilmesi[yle oluşmuştur]. Doğa'da hiçbir şey yok olmaz, bir atom dahî; bilimsel doneler hiç olmazsa bunu kesinleştirmektedir. Bu durumda, *'form'*un da, aynı şekilde, *'sürekliliğe'* haiz olması gerekir.

Oysa, bilim bu noktada aciz kalmaktadır:

Sir W. Dawson, F.R.S., şöyle diyor: «*Prof. Huxley'in, New York'taki konferansları sırasında, görüşlerini aşağı seviyeden hayvanlarla, özellikle de hiçbir kesin kanıt ortaya koymadığı sık sık gösterilmiş olan* 'atların sözde seceresi' *ile sınırlandırırken, Lem Wallace'ı hem de Mivart'ı ürkütecek kadar zorluklarla karmaşık bir hâle geldiği artık bariz olan* 'beşerin maymundan geldiği' *konusunu tartışmaktan tümüyle kaçınmış olması anlamlıdır. Prof. Thomas, son konferanslarında* (Nature, 1876) ... *maymunlarla beşerleri birbirine bağlayan hiçbir halkanın, bilindiği kadarıyla mevcut olmadığını kabûl etmekte ve Hæckel ise, filojeni'sindeki sondan bir önceki halkanın, yani maymuna benzeyen beşer'in kesinlikle bilinmediğini* (History of Creation) *kabûl etmek zorunda kalmaktadır....'*

Dr. C.R. Bree'nin «*Darwinizm'in Yanlışları*» (Fallacies of Darwinism, p. 160) adlı kitabında da şunları okuyoruz:

«*Bay Darwin, haklı olarak, en düşük seviyedeki beşer formu ile beşer biçimindeki en yüksek seviyeden maymun arasındaki fizik ve özellikle de zihnî farklılığın muazzam olduğunu söylemektedir. Dolayısıyla, Darwinci görüşe göre, hemen hemen tasavvur edilemeyecek kadar uzun sürmesi gereken* 'evrimleşme zamanı'*nın, beşerin maymundan gelişmesi sırasında da muazzam bir süreye tekabül etmiş olması gerekir.* (Öznelerin yerini değiştirip de «maymun'un 3. Irk Beşeri'nden gelişmesi» dediğimiz takdirde, bu süre daha da muazzam bir hâle gelecektir.) *Dolayısıyla, Üçüncü Zaman'a ait* [tertiary] *katmanların yukarısındaki çeşitli çakıllı tabakalarda ya da tatlı su oluşumlarında bu varyasyonların bazılarının bulunma şansı da çok yüksek olmalıdır. Oysa ki, tek bir varyasyon, bir maymunla bir beşerin arasındaki bir*

varlığın tek bir örneği dahî hiçbir zaman bulunamamıştır. Maymunla insan arasındaki, Bay Darwin'in mevcut olduğunu 'varsaydığı,' *bulunmayan tür'ün* [missing family] *herhangi bir üyesinin kalıntılarına, hiçbir zaman, ne çakıllı tabakalarda ne killi tabakalarda ne tatlı su yataklarında ne de onların altındaki üçüncü zaman katmanlarında rastlanılamamıştır. Bu kalıntılar, dünyanın yüzeyinin çökmesiyle birlikte aşağılara sürüklenmiş olup, şimdi denizlerle mi kaplıdırlar? Eğer öyleyse, denizin dibine çökmemiş olan çağdaş jeolojik katmanların yataklarında bulunamamaları için hiçbir sebep yoktur. Hatta, tatlı su yataklarında, çakıllı tabakalarda ve morenli tabakalarda rastlanmasının yanısıra okyanusun dibinden de çıkarılmış olan mamut ve gergedan kalıntıları gibi, bazı parçalarının okyanusun dibinden taranarak çıkarılamıyor olması daha da imkânsızdır!....... üzerinde büyük gürültüler koparılan ünlü Neanderthal kafatası, hakkını teslim etmek gerekir ki, sözkonusu bu döneme* (tunç ve taş devirlerine) *aittir. Ancak, şurası da muhakkak ki, bu kafatası,* 'geri' *bir varlığa ait olabilir idiyse de, beşer biçimindeki bilinen en yüksek maymun türünden muazzam farklılıklar göstermektedir.»*

Gerçekte, her yeni Büyük Devre, kendisiyle birlikte, varlık formlarının, tiplerinin ve türlerinin yenilenişini de getirir. Bir önceki Devre'nin her tipteki organik formları — bitki, hayvan ve beşer — bir sonraki Devre'de değişime uğrar ve daha bir mükemmelleştirilir. Bu sürece, mineraller de dahildir, ki yarı-saydamlık ve katılık durumlarının son hâline bu Devre'de ulaşmışlardır. Buna karşılık, Önceki Devre'ye ait minerallerin daha yumuşak kısımları şimdiki bitkileri oluşturmuş; önceki bitkilerin ve hayvanların *'astral kalıntılarından'* ise, aşağı seviyeden hayvanların oluşturulmasında ve en yüksek seviyedeki memeli hayvanların ilksel Kök-Tip-

leri'nin yapısının belirlenmesinde yararlanılmıştır. En son olarak da, önceki Devre'nin dev yapılı Maymun-Beşer'in formu, bu Devre'de, beşerlerle hayvanların birleşmeleri ile üretilerek, modern Antropoid'in [beşer'e benzeyen maymungiller'in] Ebeveyn-formu'na dönüştürülmüştür.

b — Okült Evrim - Yaratım Teorisi'nin Özeti

Okült öğretinin '*evrim teorisi*' ile ilgili olarak söylediklerini şu ana hatlar içerisinde özetleyebiliriz:

1. Evrim sürecine dair bilgi, Darwin'in, «*Türlerin Kökeni*» (Origin of Species) adlı yapıtını yayımlamasından binlerce yıl önce de mevcuttu.

2. Darwin'in önerdiği türden '*mekanik*' (blind) evrim, 2 milyar yılı aşkın bir süre önce bu gezegenin okyanuslarında gerçekten de başlamış ve 300 milyon yıllık bir süre boyunca, nispeten karmaşık olan deniz yaratıkları oluşturmuştu.

3. Güneş Sistemimiz dahilinde varlığını sürdüren ve Ay'ı iskân etmiş olmaları ihtimâli bulunan bir Uzaylı Irk ya da Irklar (Dhyan Chohanlar) mevcuttu.

4. Bu Uzaylı Varlıklar, bildiğimiz yaşam formlarının hiçbirine benzemiyorlardı. Herhangi bir hayvan ya da bitki evriminin sonucunda ortaya çıkmış değillerdi ve '*enerji desenleri*'nden oluşuyorlardı. Belki de, bir bakıma, Güneş'ten '*besleniyorlardı*'.

5. Bu Irk'ın ilgilendiği olgu, yeryüzünde giderek, zeki bir fizik yaşamın tesis edilmesiydi. Uzaylılar, yaklaşık 20 milyon yıl önce, bu projeyi gerçekleştirmek amacıyla gezegenimize indiler.

6. Yeryüzündeki mevcut yaşam formlarını inceleyen Uzaylılar, bu tür formların, zekâ'nın evrimi için uygun olmadığına kanaat getirmişlerdi. Neticede, bu yaşam formlarını ortadan kaldırdılar.

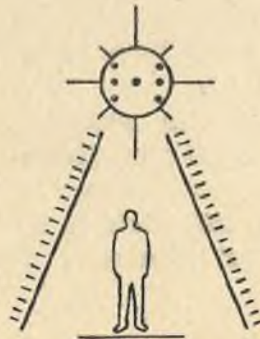
7. Gezegenin *'dezenfekte'* edilişi sırasında doğal olarak ya da müdahale sonucu meydana gelen muazzam jeolojik hareketler, Dünya üzerinde kara parçaları oluşturmuştu.

8. Uzaylıların 7 tanesi, seçilmiş olan çeşitli çevrelerde yeni bir dünyasal ırk yaratmak üzere ilk adımı attılar.

9. Bu yeni ırkın prototipleri, gerçekte, Uzaylılar'ın kendi suretlerinden kopya edilmiş ya da projekte edilmişlerdi.

10. Bu şekliyle, prototipler, maddî değillerdi. Orijinal Uzaylılar'ınkinden muhtemelen pek farklı olmayan *'enerji desenleri'*nden oluşuyorlardı. Bu safhada, ne bilinçli ne de zekî idiler ve tamamlanmamış addediliyorlardı.

Bu özetten de görüleceği üzre, okültistlerin böyle bir teoriyi binyıllar önce düşünmelerine rağmen, okült öğretinin söyledikleri ile modern evrim teorisi birbirinden tamamen ayrılmaktadır. *'Doğal ayıklanma'* tek başına ne oluşturur
sa oluştursun, okültistler bunun ne beşerî ırkı ne de zekî varlıkları oluşturamayacağı üzerinde ısrarla durmaktadırlar. Beşeriyet, kendine özgü ve görünüşe göre de *'yapay'* bir yaratıdır — bu husus, en azından, beşerî ırkın *'esas arşetipi'* bakımından geçerlidir.



4. BÖLÜM

RUHSAL ÖĞRETİ'DE, EVRİM-ÜRETİM

Bu bölümde, Dünya Planeti'ni yöneten Dünya Rabbi'nin 'sağ-kolu' durumunda olan Sadıklar Plânı'nın, Evrim - Üretim - Yaratım konularına ilişkin olarak verdikleri, orijinal bilgiler sunulmaktadır. Bunlar, son derece önemli Bilgiler'dir ve ilk üç bölümde okuduklarınızın en iyi tahlillerini yapmanıza yardımcı olacak gerçek bilgiler'dir. Bu bilgiler, çünki, baştan beri uzun uzun işlenen ve birbirleri ile çekişen düşüncelerin esası'dır ve onların tümü, bu az fakat öz tebligat'ın ışığında incelendiklerinde, bir eleme içine alınabilirler.

Celse: 33 ... 13-5-1965 ... Sıra: 1

Beden Mikro - Özleri ve Formların Tezahürleri

Onlar [yani, bitki-hayvan-insan sırası] sabit değildir. Form, [İdareci] Mekanizma'nın ezelinizde [yani devre başlangıcında] takdir ettiği bir biçim'dir.

— Biçim *aslî* değildir.

— Biçim *esas* değildir.

— Biçim *fert* hiç değildir.

Bu, bir kimyagerin, laboratuvarındaki aletlerini tespiti, laboratuvarını düzenlemesi, eşyalarını yerleştirmesine benzer. [Kimyager], kendisine en uygun gelecek bir tecrübenin vasıtalarını tespit eder; şeklini, düzenini, sırasını tespit eder. Fakat bu şekil, düzen ve sıra; katı ve sâbit değildir.

Dünya üzerinde, işte, tekâmül hâllerinin gerektiği tarzda halledilebilmesi için, [İdareci] Mekanizma, yeryüzü maddelerinin bir kısmını forme etmiştir. Daha doğrusu bu forme hâl, görünen obje hâlinde değil, görünmeyen *'mikro-öz'* hâlindedir.

Bu, [yani mikro-öz], şuur kaymaları yapacak [16] olan varlığın kendisine verilir. Varlık, artık; bitki, hayvan ve insan tarzında tezahür edebilir, tezahür eder. Fakat, o [yani; bitki-hayvan-insan] değildir.

Çok daha eski celselerimizde, '*şuur ekranları*'ndan bahsedilmişti. '*Aks*' hadisesinden bahsedilmişti, '*yansımalar*'dan bahsedilmişti. *Aydınlatan ve aydınlanan şuur*'dan bahsedilmişti [17].



Celse: 9 ... 7-8-1970 ... Sıra: 2

Yüksek Ruhsal Organizasyon'un Bedenleri Teşkili

[Dünya'da beşerin teşekkülü, hayvanların tedrici tekâmülü ile mi olmuştur?] Hayır..

Kâinatlar'da mevcut olan varlıkların kâffesi (hepsi), Yüksek bir Ruhsal Organizasyon tarafından '*birer tez*' olarak meydana getirilmiştir.

Bunun altında şu hakikat yatar:

Yüksek Kâinat Kanunları'nı ve İlâhi Prensipler'i benimsemiş ve bunları nefsinde tatbik etmiş olan bir varlık, bir Ruh Varlığı, maddeyi her türlü varyasyonu içerisinde istimal edebilir ve bunu kendi iradesine bağlı olarak muhtelif terkip ve sentezlerle tanzim edebilir.

Bir misal: Bu seviyede bulunan bir varlık (—ki tasavvurunuz mümkün değildir—), maddenin ince ve kompleks özelliklerini bir araya getirmek ve bunlardan yeni sistemler kurmak suretiyle, sizdeki tüp içerisinde organik varlık hasıl etme çabalarının [18] en müsbeti olarak bu varlıklar, organik varlık, daha doğrusu organik bedenler hasıl edebilecek güçtedirler. Çünkü, bir organizmayı teşkil eden yapı taşlarının esasını meydana getirmekte güçleri büyüktür. Böylece, bu tip varlıklar, ruhların maddî eprövlerini ikmal etme hususunda çok

değişik hassaları ve kabiliyetleri taşıyan *'ortamlar'* hâsıl ederler. İşte bunlar, *'bedenlerin esası'*dır. Ve zaten bu bedenleri teşkil edecek olan maddeleri kendi bünyeleri içerisinde bir araya getirip, kanunlarla sıkıca onları çevreledikten sonra, muhakkak ki orada onunla ilgili, onunla ilgi kuracak bir Ruhsal Varlık bulunur. Ve işte bu Ruhsal Varlık da, kendine beden olarak seçmiş olduğu bu maddî ortamı, kendi kapasitesine göre faaliyete geçirir ve onu dıştan mütalaa eden ve gözleyen birisi, onu muhtelif vasıflarıyla tayin etmeğe çalışır.

Bu mütalâadan sonra, şunu anlamanız iktiza edecektir ki:

Kâinatlar'da mevcut olan bütün canlı tipleri, işte böyle, ruhun pek oynak, pek değişik, pek girift tekâmül için lâzım olan ortamı, vasatları meydana getirmişlerdir. Bu, bilemediğiniz en küçük bedenden, organizmadan başlayıp, en muğlak, en büyük kabiliyetleri gösterebilecek organizmaya kadar, Kâinatlar dolusu değişimler arzeder.

İnsan da, beden olarak işte böyle yüksek bir yaradılışa mazhar olmuş bir organizasyon'dur. Nitekim elinizdeki mukaddes metinlerde bir *'yaradılış'* sözkonusudur, yani *insanın teşekkülü.* Burada, size biraz evvel bahsetmiş olduğumuz fikirlerin esası vardır; yani, insan olarak bir beden taşıyan ruh, kendisine *'hediye edilen'* bu bedenin madenlerini, cevherlerini, kabiliyetlerini henüz hiç mesabesinde kullanacak kadar cehil sahibidir. Bu neye benzer? Bu, bir insana, dünya-dışı bir zekâ'nın *'hediye etmiş'* olduğu fevkalâde yüksek, kuvvet ve kudreti haiz elektronik bir cihaza benzer. Ancak açabildiği devreleri, bağlayabildiği kadar bu cihazdan istifade eder.

İnsan bedeni, dolayısıyla, herhangi bir başka bedenin maddî tekâmülü ile meydana gelmiş bir varlık de-

ğildir. Bahusus *'yaratılmıştır'*, yani *'terkip'* edilmiştir. Yani, sizin Yaradan dediğiniz Ulu Allah, bunun teşkiline müsaade etmiştir; ve esasında şunu bilmelisiniz ki, (...) ([19]), en yüksek kabiliyetleri kendinde taşıyan ve *'son bir bedenî realite'* olan insan (— beşerden şüphesiz ki farklı idi —) ve hepinizin, bedenli varlık olarak hepinizin sahibi, sizin bedeninizin esasını meydana getiren, Müteal Zekâ'dır. Yaradan olan Allah, bu Müteal Zekâ'nın, bu işleri yapması hususundaki müsaadesini veren Mutlak Kudret Sahibi'dir.

Bu iki noktayı birbirinden tefrik etmeğe çalışınız.



Celse: 9 ... 7-8-1970 ... Sıra: 3

İdareci Mekanizma ve Laboratuvarı Olan Yeryüzü

[Müşahade edildiğine göre, dünyada bir bedenli zinciri vardır. Tek hücreden, insan beden şekline kadar adetâ bir seyir takip eden bedenli sıralanışı görülür, maymuna kadar ve maymundan sonra insana kadar. Kadro tespit edildikten sonra, dünyaya tekâmül etmek ve bu mektebi bitirmek için gelen ruhlar, bu dünya üzerinde muhakkak tek hücreden, bitkiden, hayvandan insana doğru bir enkarnasyonlar zinciri geçirmek zorunda mıdırlar, yoksa bu kadro seçilişi doğrudan doğruya insan bedeni ile irtibata geçecek bir zümre midir?]

Bugün yeryüzünde mevcut olan organizmaların komplekslik dereceleri, yani tek hücreden çok hücreye kadar (— ve kısaca zekâ belirtileri diyelim —), insana hizmet olsun diye meydana gelmemiştir.

Yeryüzünün en büyük fonksiyonlarından biri, kendi Kâinatı ([20]) içerisinde bir *'laboratuvar vazifesi'* görmesidir.

Bunu ilk defa öğreniyorsunuz.

Dünyanız, yani, pek yüksek Ruhsal Kudretler'in bir deney yeridir.

Ve yeryüzünde pek çok çeşitli organizmalar teşekkül ettirilmiş veya yok edilmiştir; aynı şekilde, yeryüzündeki insan (beşer) organizmaları, devamlı olarak kontrol ve tadilat içerisinde bulundurulmakta ve buraya [yer yüzüne] bağlı olan ruhlar da bu işe hizmet etmektedirler. Yani sizlerin her biriniz, teker teker bir 'Ruhsal Yüksek Âlimler Heyeti'nin laboratuvarlarında çalışan *laborantlar* gibisiniz, ve aynı zamanda *kobaylar* gibisiniz.

Burada, şüphesiz sizin kazancınız, normal bir tekâmül sistemi içerisinde bulunan diğer varlıklardan daha zor, fakat onlara nisbeten daha sür'atlidir, tekâmülleriniz.



Celse: 10 ... 14-8-1970 ... Sıra: 4

Evrim, Canlılar Klasmanına Bağlı Değildir

[Klasik bilgiye göre, Dünya'ya tekâmül etmek ve mektebi bitirmek için gelen ruhların tek hücreden, bitkiden, hayvandan, insana doğru bir ruhsal enkarnasyonlar geçirmek mecburiyetindedir, şeklindeki bu husus] yanlıştır.

Halihazırda, bir insan bedeninde tecrübesini tamamlamakta olan varlığın bir bitki, bir böcek veya bir başka canlı olarak tecrübesini devam etmesinin varlık noktayı nazarından [aralarında] hiç bir fark yoktur. Fakat, enkarne olmuş olan *'ruh'* bakımından, *'şuur'* noktayı nazarından büyük farklar vardır.

Yeryüzündeki bir insanın enkarnasyon hayatı, muhakkak tek hücreli bir maddî mekândan, çok hücreli bir kompleks organik mekâna kadar gitmesi iktiza etmez.

Böyle bir şart, böyle bir kanun da mevcut değildir.

İnsan ruhu'nun tekâmülü, maddeye tamamen bağlı olarak vuku bulmaz.

İnsan ruhu, ancak şuurun ihtiva ettiği kudretler nisbetinde bir maddî mekânın hakimi durumuna geçer.

— Bu maddî mekân, neden yalnız sizin dünyanızda mevcut olsun?

— Bu maddî mekân, neden yapı itibariyle bir hücreye, bir bitkiye, bir [hayvana] bağlı olsun, ona benzesin?

— Bu maddî mekân'ı, niçin illâ sizin kendi noksan bilgilerinizin ifade etmiş olduğu bir sistematik içerisinde mütalâa edesiniz?

Siz maddî mekânın, maddî buutun ve maddî kanunların şumulünü ve miktarını bilemezsiniz.

Bundan, şunu demek istiyoruz ki:

Bir ruh, tekâmül edecek olan bir ruh, tekâmülünü sadece bilinen kalıplar içerisindeki maddî vasatlarda ikmal edip, inkişaf etmez.

Maddenin terkibi, maddenin kombinasyonları sonsuzdur.

Sizin tek hücreli olarak göstermiş olduğunuz bir varlığın imkânları, dünyanızın imkânları gibi çok kısır, çok dardır. Halbuki, *başka bir sistemin başka bir tek hücrelisindeki imkânlar, sizinkinden kat kat fazladır.* Bu, aynı şekilde bitkiye ve hayvana da, hatta insan bedenine de düşünülebilir.

Görülüyor ki, bir ruhun, dünyanız üzerinde sıralanmış olan varlık biçimlerini aynıyla takip etmesi zarureti hiçbir şekilde mevcut değildir ve zaten bunlar [yani; bitki-hayvan-insan formları] birbirinden türemiş de değildir, birbirinin müştakı değildir. Her biri bir *'tip'* olarak mevcuttur ve onların her birinin *'genel tekâmül klâsmanı'*nda, maddî vasat olarak birer yerleri ve dahil oldukları şubeleri mevcuttur.

[Varlıkların, bitki-hayvan-insan diye bu sıralanışı aynı zamanda buna muadil olarak, onlara bağlanacak ruhların da bir şuur sıralanışını da acaba gösterir mi?] Hayır..

Maddî sıralanış, sizin indî sıralayışınızdır ve sizler, varlıkların şuur kapasitelerine göre sıralanışını yapacak kadar bir idrâke ve bilgiye de malik değilsiniz, hata işlersiniz.

[Klâsik Spiritüalizm'de kabûl edilen; tek hücreden ve diğer bedenli yapılardan bir tekâmül sırası geçirerek, ruh, ancak müsait şartlara ulaştığı zaman insan bedenine hakim olur, şeklindeki bu hatalı düşüncedeki] bu hata, hayat imkânlarının sadece dünyaya mahsus, tekâmülün sadece, dünyanın bir noktasından başlayıp bir noktasında bitmesi fikrine dayanır.

Sizin, klâsik olarak vasıflandırdığınız bu bilgiler, esasında yarı yarıya yanlış bilgilerdir. Nitekim, birçok mukaddes metinler de yarı yarıya yanlıştır, fakat tekâmüle hâdim olmakta devam ederler. Bu hususları ayrıca görüşmek iktiza eder ([21]).

(Celse - 11 ... 11.9.1970 ... Ek-a)

[Yukarıda], bir insanın enkarnasyon hayatı, muhakkak tek hücreli bir maddî mekândan, çok hücreli bir kompleks organik mekâna kadar gitmesi iktiza etmez, demiştik. [O halde, varlık, beşer seviyesine kadar, bitkisel ve hayvansal plânlardaki tecrübelerini] başka planetlerde tamamlamıştır.

Bir bitki, bir hayvan organizmasını kullanabilecek hâle gelmek için, muhakkak ki, bir kurt veya bir mısır tarlasına enkarne olmak şart değildir evlâdım.

Bu, bir şuur ihatası ve bilgi'dir.

Bunu, siz, enkarne olmadan da, ruhsal yaşantınız içinde de temin edebilirsiniz.

Siz mücerripsiniz, yani deneyci mahlûklarsınız. Ve sırf kendinizi denemek için, kendinizi daraltarak, karartarak kaba maddî bir organizmanın dahiline nüfuz edersiniz. Ve onun imkânlarıyla Kâinat'ın başka sırlarını, bilgisini almağa çalışırsınız.

Mekanizma, bu kadar basittir!

Siz eğer gerekirse geçici bir zamanla bir maymunun, bir arslanın tecrübe hayatını derinden müşahade etmek üzere, ona hülûl edebilirsiniz. Bu hâl, bir reenkarnasyon değildir, gerilemek de değildir.

Siz mücerripsiniz.

Sizlerden fevkalâde yüksek bir şuur zenginliğine mâlik mütekâmil bir varlık, pekâlâ medyomunuza enkarne olmuyor mu? Onun zihni ile, onun sözüyle, onun fizikî ve elektrikî sahasıyla alâka kurup, sizlerin üzerinde tecrübe yapmıyor mu?

Mekanizmalar, İdareci Fonksiyoner Gruplar, sizlerin idarenizi, toplumların sevk-i idaresini ne ile yapar zannedersiniz? Onun için, mukaddes kitabınız Kur'anda: «... *Biz size şah damarınızdan da yakınız...*» dediği zaman, bunun bir manası da budur. Onlar, Fonksiyoner İdareci Mekanizmalar, varlıklara enkarne olmuşlardır.

— Ve onlarla *görürler.*

— Ve onlarla *işitirler.*

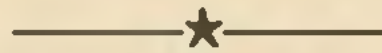
— Ve onlarla *söyleşirler.*

Ve onları bu derece yakından takip edip, geliştirmeğe çalışırlar.

Onların insana enkarne olması bir gerilik midir?

Sizin bir [hayvana] enkarne olmanız, gerilik sayılmaz.

Bu anlattığımız hususlar, tekâmül vetiresinin, oluş mekanizmasının yeni bir izahıdır. Dikkatle üzerinde durunuz ve peşin fikirlerinizi terk ediniz.



Celse: 12 ... 2-10-1970 ... Sıra: 5

Türlerin Prototipleri, Ruh-Beden İlişkileri

Sizlerin takip etmekte olduğunuz ilmî yol, veyahut müşahade, ana kaynaktan, gövdeden ayrılmış, tâli yol-

lara girmiş durumdadır. Tekrar ana yola ulaşabilmesi için, bir hayli çetin devrelerin ve idrâk zorlamalarının meydana gelmesi zarureti vardır. Bu bakımdan, türlerin orijinal varlıkları hakkında ifade edeceğimiz sözler, şüphesiz, sizin bugünkü malûmatınız kapsamında bulunmayacaktır.

Yeryüzünde mevcut bulunan bitki, hayvan ve insanlar birer prototip'e mâliktirler. Nev'ilerin (türlerin) birbirinden farklı neticeler arzetmesi gayet normaldir. Çünkü, hepsi, tekâmülün seyri içerisinde ve *'tedriç nizamı'*na bağlı olarak elde ettikleri melekelerinin maddî görünüşlerini ifade ederler ([22]).

Bir tür, yani nev'i, bir zaman sonra farklı bir durum arzetse bile, bu durum, prototip'ten netice itibariyle % 5, % 10 civarında farklı olabilir. Ve bu fark, o prototip'in muktedir olduğu ruhsal potansiyelin kendisine en ufak bir zarar dahî getiremez.

Unutmayınız ki, tekâmül etmekte olan ruh, (—yani varlık—), kendi bedeni üzerinde iradesinin ve tecrübesinin genişliği nisbetinde tasarrufta bulunabilir. Bunu, kişiliğin teşekkülünden evvel görülen bir modifikasyon ([23]) olarak tâdil eder. Kendisine has bir hâle getirmeğe çalışır. Böylece bir varlık, yavaş yavaş hakikî saadetini, yani benliğinin kişileşmesini temin edinceye kadar, bağlanmış olduğu maddî organizmayı şu veya bu şekilde tâdil edebilir.

Bütün varlıklar, bir prototip hâlinde, müstakilen meydana getirilmiştir.

Varlıkların bağlı oldukları Ruhsal Plânlar, kendilerini devamlı olarak enerji ve bilgi bakımından beslediği için, bunların maddî görüntüleri arasında da tedahüller ([24]), benzeşimler vukubulur.

Bitkiler ve hayvanlar, *'grup-ruhları'* tarafından sevk ve idare edilirler. Grup - Ruhları, daha doğrusu Grup -

ruhu, bir hayvan türünü *'hâkim'* olarak ele alır ve bu kalıp içerisinde oraya enkarne olmuş olan varlıkları sevk ve idare eder. Bunların muayyen zamanlar içerisinde tekâmülünü temin etmek üzere, faaliyetlerini kontrol eder, yürütür, drije eder.

Grup - Ruhu, bütün varlıkların müstakil ruhlarından, daha doğrusu ferdî ruhlarından başka bir ruhsal antite'dir. Halbuki, insanda bu grup - ruhu mevzûbahis olamaz. Zira, insanın bizzat kendisi şahsiyetini kazanmış, egosunu meydana getirmiş bir durumdadır.

Bitkilerde ve hayvanlardaki türlerin farklılaşması, birbirlerinden meydana geliyormuş gözükmesi, tamamen bir grup - ruhu'nun hakimiyetinden ileri gelir ki, bu grup - ruhu, hayvanların muhtelif ve bitkilerin çeşitli şekiller almalarını ve birbirlerinden çeşitli farklarla türemelerini temin etmek suretiyle, gruplarına dahil olan varlıkların muhtelif şekilde görgü ve tecrübelerini temin etmeye çalışır. Meselâ: bir kedi, prototip olarak meydana geldiği zaman, o, bir varlığın enkarnesi için teşkil edilmiş bir yapı'dır. İnhilâl ([25]) ettiği zaman toprakla beraber aslına döner. Bu yapı'nın evolüsyonu mevzûbahis olamaz. Kedi, maddenin daha seyyal parçalarından meydana getirilmiş bir bütün, netice itibariyle bir inşaat'tır. Bunu etkisi altında tutan bir varlığın tekâmülü mevzûbahistir. Ve asıl varlık odur. Ve bu safha içerisinde bulunan varlık, şahsiyet sahibi olmadığı için, idrâki o safhada gelişmediği ve neşvünema bulmadığı için bir grup - ruhu'na bağlanmıştır.

Bu [grup - ruhu], bir Organizatör Ruh'tur, bir Plân'dır.

Kedinin, dolayısıyla, maddî kopyalarının gitgide farklılaşması, muhtelif şekiller alması, büyümesi, küçülmesi, tüylerinin uzayıp-kısalması, renginin değişmesi, huylarının değişmesi, bunlar, tamamen bu vasıtayı

kullanan varlıkların ihtiyaçlarına ve kabiliyetlerine göre meydana çıkar. Nitekim, siz normal bir kediden, anormal bir varlık meydana geldiğini gördüğünüz zaman, burada *dejenerasyon* var, dersiniz. Gene aynı kediden, kendi anasından daha üstün vasıflı bir kedi [doğduğunu] gördüğünüz zaman, *rejenerasyon* var, dersiniz.

Bunların hiçbiri, maddenin kendi marifeti ile vukubulmaz. Bunlara bir tesirle enkarne olmuş olan varlığın dahlî vardır. Ve bu dahil % 99'dur.

Türlerin, bu bakımdan, birbirinden gitgide daha mütekâmil şekiller aldığını iddia edemezsiniz. Mikroskobik nazarda, birbirlerinden farklı biçimler aldığını iddia etmek, bunların birbirlerinden meydana gelmiş olduğuna delil teşkil edemez. Herşeyden evvel, bu vasıtaları kullanan ruhsal varlıkları ve bilhassa bitki ve hayvan sahasında grup - ruhu'nun hepsine şâmil bir üstünlüğü ve hepsini birbirine ekleyebilecek derecede kudrete sahip olduğunu düşünmelisiniz.

Türler arasında meydana gelen farklılığın ne istikamette olduğu insanlar için meçhûldür. Mükemmelleşmiş midir, gerilemiş midir, olduğu yerde durmakta mıdır, yoksa bilinen bütün istikametlerin dışında başka bir yöne doğru mu gitmektedir? Maddî vasıtayı, yani, bu istikametlere doğru sevkeden ruhsal kudretin, nasıl bir evolüsyon geçirdiği hiç bir ilim adamınızın malûmu değilken, elinizde mevcut bir kaç müşahadeyi gerçek prensip olarak ortaya koymanız, biraz gariptir!..



Celse: 12 ... 2-10-1970 ... Sıra: 6

Maddî Evolüsyon Maketleri ve Ruhsal Evolüsyon

Bir insanın, biyolojik olarak iki farklı yumurtadan ([26]) başlayıp, insan formunu alıncaya kadar geçir-

miş olduğu bütün safha, ruhun kendi bilgisi ve görgüsü ile alâkalı bir tekâmül safhasıdır. Çünkü sizin varlığınız, yani ruhunuz, hücre dediğiniz maddî ortamdan başlıyarak şu günkü kompleks bedeninizin bulunduğu safhaya kadar, çok geniş bir zaman skalası içinde tekâmüle tâbi olmuş, öğrenim görmüş ve tesir almıştır ([27]).

Şunu anlatmak istiyoruz ki:

Bir ruhun, bilhassa insan bedenini idare edecek, ondan istifade edebilecek safhaya gelmiş bir ruhun gayrı - şuur muhtevası içerisinde bu evolüsyonun, bu maddî evolüsyonun bütün *'maketleri'* ve *'kopyaları'* mevcuttur ([28]). Böylece, varlık, en basitinden, yani onun için en eski, fakat en iyi bildiği bir başlangıçtan, tesirin yayılması prensibine uygun olarak, hücreden başlamak suretiyle kompleks vücuda kadar çıkar. Bu hâl, zaten onun için normaldir, zira tekâmülü serisi içerisinde bu safhaları, bu görgü ve tecrübeyi zaten geçirmiştir ([29]).

Bu hâl, hiçbir zaman, yeryüzünde ve başka planetlerde mevcudolan varlıkların aynen bu safhadan geçtiğinin bir delili, itirazsız sapasağlam bir delili olamaz.

İnsanlığın, fakat, şu sırada elinde bulunan bilgisi ve görüş zaviyesi, henüz bu tarzda düşünmeyi mümkün kılacak kadar evrenselleşmemiştir. Sizlere bunları gösteren ilim adamlarınız, ruhsal bir evolüsyonu, ruhsal bir antiteyi sureti katiyede zikretmezler, edemezler. Bu bakımdan ve daima münakaşalı bir bilim içinde bulunmaya mahkûm oluyorsunuz.



Celse: 12 ... 2-10-1970 ... Sıra: 7

Türlerin, Müstakil Teşekkül En-Alt Safhası

[Bütün türler, hangi organik maddeleri müstakil olarak kullanmışlardır da, birbirlerinden müstakil türemişlerdir? Hiç birisi, diğerinin malzemesinden istifade etmemiş midir?]

Fizik Kâinat'ın her türlü unsurundan, herşeyin yapımında istifade edilir. Maddî varlıklar bizatihi bir enerjiye, bir kudrete, bir inisiyatife, bir zekâya mâlik değildir. Sözlerinize dikkat ediniz. Onlara, ruhun haricinde özel bir hüviyet, bir zekâ ve idrâklilik veriyorsunuz. Fizik âlemin, sorarım size, hakikî yapı taşı nedir? Buna cevap veremeyeceksiniz ve zaten de vermenizi istemiyoruz. Öyleyse, şuna dikkatinizi çekeriz ki, *organik maddelerin yapı taşı, hücre değildir*. Yani varlık, hücreyi hakimiyeti altına alarak onu geliştirmeden de çok evvel, bazı unsurları, bazı prensip ve esasları etkisi altına almaya mecburdur ([30]). Eğer siz, o safhaya erişmişseniz, göreceksiniz ki, hücre ve diğer, ondan daha farklı ve daha gelişmiş topluluklar hiç bir şey ifade etmez. [Burada, türlerin birbirinden müstakil teşekkülü bu safhada başlıyor ve birbirinden ilgisiz olarak meydana geliyor, denilmektedir], evet. [Bugün bu bahsedilen durum, fevkalâde açıklıkla müşahade edilemiyor], edilemez. Herşey, bir nüfûz ve nâzırın genişlemesine bağlıdır. Müşahade imkânlarınız nedir? *Netice itibariyle, bir takım basit aletlerle iş görürsünüz. Ve onların vereceği* [sınırlı ve eksik] *bilgiyle mahsursunuz*. Bunu hem mikro, hem makro âlemde aynı şekilde yapıyor ve fakat kesin konuşuyorsunuz!



DİPNOTLAR

(1) **Ekotip:** Muayyen bir ortama genetik olarak uymuş bir spesiyes içinde bir biotipler grubuna, ekotip denir.

(2) **Autocatalytic:** Autocatalysis'e ait. **Autocatalysis:** Oluşturduğu ürünlerin birinin ya da daha fazlasının faaliyeti sonucu katalize olan bir reaksiyon. Böyle bir reaksiyon, yavaş başlar, sonradan hızı süratle artar.

(3) «1938 yılına kadar, Hint Okyanusu'nda canlı bir 'coelacanth'ın bulunabileceğini tahayyül edebilen çok az bilim adamı vardı. Bunun sebebi de basitti: Tarih-öncesi'ne ait olan bu balığın, 75 milyon yıldan beridir mevcut olmadığı mütalâa ediliyordu. Ama gene de, 'evrimin bu hortlağı', 1938 yılında ve daha sonradan da 1952 - 1955 yıllarında ele geçirilmiş ve bilim tarafından incelenmiştir.» [Bu kitabın kapağındaki balık resmine bakınız.]
Tomas, Andrew. **Atlantis: From Legend to Discovery,** London, Sphere Books, 1974, p. 147.

(4) **Ethereal:** 'Ether'den oluşmuş veya 'ether' içinde veya 'ether'e ait.

(5) **Dhyan Chohanlar:** Ruhsal Varlıklar Hiyerarşisi; beşeri meydana getiren «Evrensel İnşaatçılar.»

(6) **Genus Felis:** Kedigiller.

(7) **Phylogeny:** Bir tür ya da ırkın gelişim öyküsü; hayvan tipinin evrim tarihi.

(8) **Paleontology:** Fosiller Bilimi.

(9) **Rudimentary:** Güdük kalmış, gelişmemiş.

(10) **Ağaçsıl: Arboreal:** Ağaçlarda yaşayan ya da dolaşan.

(11) **Convolution:** Beynin, katlanmış, bükülü ya da kıvrımlı korteksi.

(12) **Pitriler:** Atalar; beşerin ecdadı.

(13) **Pithecoid:** Maymuna benzer.

(14) **Triasik:** Jeoloji'de Jura devrinden önce gelen Trias devrine ait.

(15) **Laurentian kayaları:** St. Lawrence nehrinin (Kanada) kuzeyinde bulunan çok eski kaya tabakaları.

(16) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 7/Sıra - 90

(17) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 5/Sıra - 2

(18) Prof. Dr. Albert Macomp Winsthis:

«Bugün bilginler son derece önemli yeni bir keşfin eşiğinde bulunuyorlar. Bu keşif, laboratuvarlarda ve deney tüpünde canlı varlık meydana getirmektir. Laboratuvarlarda, yaşayan bir varlık meydana getirme imkânı bugün elde edilmiş bulunuyor. Ancak bu meydana geliş ameliyesi son derece basit, ilkel ve eksikliklerle dolu bir canlı türünün oluşmasına sebep olmaktadır. Desoksi ribo nitriklorik adı verilen (DNA) madde, belirli nisbette kimyevî maddelerin karışımıyla elde edilmiş bulunmaktadır. DNA bundan önce ancak canlı hücrelerin içinde elde edilebilmekteydi. Halbuki bugün laboratuvarda elde etmek mümkün olmuştur. DNA kısa formülüyle ifade edilen bu madde, nesiller boyu genetik özellikleri taşıyan ve bileşimdeki bütün canlılara kendi damgasını vurarak verasetin geçişini sağlayan ana hayat maddesidir. Ayrıca bazı canlı hücrelerin protoplazmalarındaki DNA'ların alınarak başka türlerin protoplazmalarına koymak mümkün olmuştur. Bu ise aşılanan maddenin genetik özelliklerinin tamamen farklı bir şekilde ortaya çıkmasına sebep olmaktadır.

(19) Orijinal tebliğde, (...) işaretli yerde, «bütün insanlar» şeklinde bir ifade mevcuttu, fakat bunun, bir cümle düzeltilmesinden kalan ve çıkarılması gereken bir fazlalık olduğunu varsaydık.

(20) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 5/Sıra : 81, 82
Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 3 ... Böl: 2/Sıra - 1
Bkz: **ÖNCÜLER PLÂNI** - 1 ... Böl: 9/Sıra - 4
Bkz : **EVRENSEL EVRİM YOLLARI** ... kitap - 37 ... Böl: 3/d
Bkz: **EVRENSEL EVRİM YOLLARI** ... kitap - 37 ... Böl: 4/Madde : 20, 21, 23, 24

(21) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 2 ... Böl: 1/Sıra - 29

(22) «Maddî Kâinatınız'ın her safhasında mevcud olan bütün varlıkların, fizik varlıkların bünye teşekkülâtı, kendi ortamlarının içerisinde geçirmiş oldukları milyarlarca senelik tecrübenin sonunda hâsıl olan yeteneklerin bir muhassalası, bir şeklî umumisi'dir. Ve Yüksek-Benlik, bütün bu varlıkları inkişaf ettirmekle sorumlu ve vazifeli'dir.»
(Sadıklar Plânı ... 21-4-1972 ... C - 22)

(23) **Modifikasyon:** Tadil, biraz değiştirme, değişiklik.

(24) **Tedahül: Interpenetration;** birbirinin içine nüfuz etme, **Intermixture;** birbirine karışma, girişim, geçiş.

(25) **İnhilâl:** Çözülme, dağılma.

(26) Erkek **sperm'i** ve dişi **ovum'u.**

(27) «İnsanın bu müşekkel (formsal) hâlini ona temin eden Yüksek - Benliği midir, yoksa organik yapının milyarlarca seneden beri elde etmiş olduğu melekelerin bir sonucu mudur? Evet, müşekkel hâl (— yani formasyonu —), organik yapının milyarlarca seneden beri biriktirmiş olduğu melekelerinin bir sonucudur. Kafa gövdenin üstünde, bacaklar gövdenin altında. Kolların, gözlerin, kulakların yeri; iç organların sıralanışı, organik yapının kendi melekelerinin Kâinat Ahengi'ne uygun olarak meydana getirmiş olduğu bir sistemdir. Bu noktaya dikkat ediniz.»
(Sadıklar Plânı ... 21-4-1972 ... C - 22)

(28) «Şuuraltı, sanıldığı gibi homojen bir âlem değildir. Şuuraltı, bizim Kâinat ile irtibatımız sonucunda, bizde birikmiş olan intibaların depo edildiği ve bizi kontrol eden âlemdir.
«Şuuraltı, tekâmülümüzün başlangıcından beri edindiğimiz intibaları taşır. Şuuraltı, zaman ve mekân bakımlarından fizik Kâinatımız'a sığmaz, ayrıdır.»
(Dostlar Plânı ... 16-12-1958 ... C - 24/87)

(29) «Sizler, önce de söylediğim gibi, Kâinat'ın en alt başlangıcında (müntehasında) bulunan madde âlemlerinden geldiniz ve daha üstünlerine doğru yürüyüp gitmektesiniz. Sizin, [şimdiye kadarki tekâmülünüz boyunca elde ettiğiniz] bu tesirleri depo ettiğiniz ve şuuraltı adını verdiğiniz muazzam bir rezervuarınız vardır. O rezervuar içinde ne âlemler, ne dünyalar, ne mevcudiyetler gizlidir. Şuuraltı'ndaki hazineler, göz kamaştırıcı bir zenginliktedir.»
(Dostlar Plânı ... 9-12-1958 ... C - 23/86)

(30) «Ruhun, bitkilerden evvel cansızlara en yakın olarak geçirdiği diğer merhaleler de vardır. Siz buna 'küf' diyorsunuz. Küf, ruhun, sizin dünyanızda ilk maddi hayatlarından biridir. Fakat, cansız ile bitki arasında mevcut olan sizin anlamadığınız daha bir çok varlıklar vardır.»
(Üstad ... Yüksek Rehber Ruh ... 1936)
Bkz: **DOSTLAR PLÂNI - 1** ... Böl: 7/Sıra: 1, 2, 3, 4, 7

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1 — BİLGE, Emine. *Evolüsyon*, Istanbul, İ.Ü. yayınları, 1973.

2 — BİLGE, Muammer. *Hormonlar Bilimi*, Istanbul, İ.Ü. yayınları, 1975.

3 — BLAVATSKY, H.P. *The Secret Doctrine*, Vol. II, Pasadena, California, T.U.P., 1970.

4 — BRENNAN, J. H. *An Occult History of the World*, London, Futura, 1976.

5 — COLLYNS, Robin. *Did Spacemen Colonise the Earth?* Herts, Mayflower, 1975.

6 — DASA, Jnana. «Evolution or Production», *Back to Godhead*, Vol. 14, No. 9 (September 1979), p. 27.

7 — DÄNIKEN, Erich von. *According to the Evidence*, London, Corgi Books, 1978.



YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. AGARTA... (Yeraltı Uygarlığı)
2. UFO BİLİMSEL KURAMLARI
3. AKUPUNKTUR... (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. ÖLÜM ve ÖTESİ... (Bilimsel İncelenim)
5. REENKARNASYON... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. UFOLOJİ... (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. PARAPSİKOLOJİ... (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. TELEPATİ... (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. EKMİNEZİ... (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. MU... (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM
12. UFO - APOLLO... (Ortak Uzay Uçuşları)
13. SPEKTRA - URI GELLER... (Hoova Planeti Misyonu)
14. UZAYLILAR... (Genel Bilgiler)
15. ÖLÜM ve AHRET... (Temel Bilgiler)
16. UZAYLI İNSANLAR... (Bilimsel İncelenim)
17. KOZMOS'DAN DÜNYALILARA... (Ummo Planeti Misyonu)
18. DÜNYA ÖĞRETMENİ... (Altın Çağ Rehberliği)
19. TELEPATİ... (Deney ve Yöntemleri)
20. USO - OINT... (Denizaltı Uygarlığı)
21. LEVİTASYON... (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. SOVYETLER UFO KURAMLARI
23. SİRİUS MİSYONU... (—Bildirge—)
24. KIRLIAN PHOTOGRAPHY... (Biyoplazmik Bedenler)
25. ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI
26. EVREN UYGARLIKLARI
27. İNSAN ve KEHANET... (Kanıtlı Öngörümler)
28. UZAY ÜSSÜ AY... (Gizemli Yapay Planet)
29. IŞINLAMA... (Olaylar — Gözlemler)
30. MEDİTASYON... (Transandantal)
31. GÖRÜNEN RUHLAR... (Bilimsel İncelemeler)
32. EVRİM ÜSTADLARI... (Venüs Planeti Misyonu)

33. AGARTA... (Mahatmalar Misyonu)
34. UFOLOJİ... (Uzaylılar Bilimi)
35. DURU - GÖRÜ... (Ruhsal Gözle Görüm)
36. AGARTA
37. EVRENSEL EVRİM YOLLARI
38. PSI - TIP... (Ruhsal Cerrahi)
39. APORLAR... (Ruhsal Işınlamalar)
40. PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI
41. MEDYOMLUK... (Ruhsal Celseler)
42. SPATYOM... (Öte Âlem Mekânı)
43. EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA
44. ZAMAN ve RÖLATİVİTE
45. PSİKOKİNEZİ... (Aktif Zihin Gücü)
46. VİMANA UZAY ARAÇLARI
47. VAZİFE ve TÜRKİYE... (Kozmik Misyon)
48. Hz. MUHAMMED... (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. SPİRİTOLOJİ... (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. HİPNOTİZMA
51. KARMA... (Neden - Sonuç Yasası)
52. EVRİM - ÜRETİM (Tez ve Antitez Teoriler)

1. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
5. Cilt : SADIKLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt : DOSTLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt : DOSTLAR PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt : BİLGELER PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt : ÖNCÜLER PLÂNI (Altın Çağ Misyonu)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
P.K. 1072 — ISTANBUL

Satış ve Dağıtım :
Vali Konağı Caddesi
Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)
Nişantaşı — Istanbul



İnsanoğlu, düşünmeye başladığından bu yana, çevresindeki herşeyin ve kendisinin bir faaliyet içerisinde olduğunu görmüştür. Bu faaliyet, bir değişimin de sebebi olarak kabûl edilmiştir. Bu değişim ise, düzenli bir gelişim ve evrim fikrini oluşturmuştur. Bu fikir, giderek, organik yaşamın ve maddenin, sebep ve sonuç olduğu, bunların dışında bir yaşam kaynağı (ruh) olmaması gerektiği şeklinde, tam bir kör maddecilik anlayışına yol açmıştır. Oysa, «evrim» denilen olgunun, en gerçeğe yakın bilinmesi gerekmektedir artık. İşte burada da olduğu gibi, bir gerçeğin en doğru şekilde bilinmesi şeklinde bir gelişim gösteren bu anlayış, 'evrim' hâlindedir; fakat, gerçek olan şey ise, sabit bir gelişmişlik içindedir. Dolayısıyla, evrim denilen husus, varolan ve sabit olan bir gerçeğin, bu orijinal hâliyle bilininceye kadar geçen, anlayışın gelişimidir.

Yaradılış, sonsuz sayıda ve tam mükemmellik içerisinde, fakat sonsuz bir hiyerarşi ile, daha daha kompleks organizmalardan oluşmuş bir süreklilıktir. Ruhların, bu organizmalar hiyerarşisini alttan üste doğru izleyerek ilerlemesi, işte gerçek evrim'dir. Her birisi zaten mükemmel yaratılmış olan organizmaların evrimleşmesi değil, ruhlar tarafından bilinmeleri, tanınmaları, kullanılmaları ve tüm özelliklerinin ortaya çıkarılarak aktif hale getirilmeleri, organizmaların evrimidir; ve bu olayda, onlara birşey eklenmesi veya çıkarılması sözkonusu değildir. Bilerek, kullanarak, tanıyıp, öğrenerek evrimleşen, ruh'tur; yoksa zaten mükemmel olarak yaratılan organizmalar değil..

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Evrim ve Evrimci Akademik Tezler.
Üretim ve Üretimci Akademik Tezler.
Okült Öğreti'de, Evrim - Yaratım ve Yaratıcılar.

Ruhsal Öğreti'de, Evrim - Yaratım ve Bedenler.
Beden Kalıplarını Oluşturan Ruhsal Organizasyon.
Evrimin Ruhsal ve Bedensel Gerçek Mahiyeti.

60 TL.